

Gneficium quis accipit: tanto magis penitentia obnoxius est ingratus existens. Propter hoc et divites magis puniuntur quam pauperes mali existentes: quia neque in copia facti sunt miseri. Et non dicas dederunt elemosynam: Si enim sum dignitate substatio non dederunt non effugient. **a** **I**esus autem conuocat discipulis suis dixit. In hoc instruens eos dicit **S**lo. quod malores minoribus debent

cōmunicare consilia sua. **T**hi. **Ecc.** xxxv.

Do. **F**ilius sine filio nō

Marii. **s.a.** bū facias. **b** **A**di-

sereor turbe. Sic

inuit eos debere cō-

pati subiectis. Un-

Mps. 91. de Ps. **S**enectus

mea in misericordia

yberi. **i.** **C**ors. **x.** g.

Quis infirmatur et

ego si infirmor: In

hoc quod misereor ostendit se esse verum hoīez.

c **Q**uia triduo

iam perseverat me

cuī in deserto peni-

tentię. Triduum: se-

funtū oīo et elemo-

syna. **T**ob. **xij.** b.

Bona est oīo cuī ieūnū et elemosyna. **D**is dat dñs panes catholice doctrinę. **E**sa. xxj. d. Cum panib⁹ occurrite fugienti a triplici hoste. **P**isciculi: triplex spūalis intelligētā. **D**is gratias agit: quia pro his grās agere debent. **F**regit: qz. **A**post. v. b. **V**icit leo de tribu iuda radix dñvid aperire lib⁹ et solvere septem signacula eius. Item triduo: p̄titionis/penitentie/justicie. **M**umeri. xxiiij. a. **P**rofecti ergo de rameſte. l. tinea: mense p̄mo castrametati sunt in sochoth. l. tentoria: et de sochoth in ethan. l. ascendēs: vel robust⁹ gratie. l. per p̄templationē. **E**sa. xl. c. **T**res adhuc dies sunt post quos recordabili pharao ministerij tui tē. **E**xo. v. a. **D**e hebreor⁹ vocavit nos ut eam viam triū dierū in solitudinē. Itē triduum: cogitatio/locutio/op⁹. **d** **E**t nō habet qd māducēt. Quare nō petebāt cibū a dño: **C**hrys. Ob medicinā turbe venerant/clubum vel panes petere non audebat: sine indigētā non fecisset dñs mira. Et ne dicerent apostoli vaticula portant/ait tres dies tē. quasi: si qd habuerūt p̄sumptū est. **e** **E**t dimittere eos ieūnos nolo ne deficiant in via. **A**ct. ix. c. **S**aulus illuminat⁹ cuī accepisset cibū p̄ficiat⁹ est. **iij.** **R**eg. x. a. **S**urge comedē: grandis enī tibi restat via. **f** **E**t dicunt ei discipuli: yñ g nobis i deserto panes tātos vt saturētur turbā tantā. **E**sa. iij. b. **N**ō sum medie⁹ et in domo mea non est panis neque vestimentū. **H**iere. viij. b. Obtinuit famē ciuitatē et non erant alimēta populo terret disrupta est ciuitas. **T**hess. j. b. Facti sunt p̄ncipes eius velut arietes non inuenientes pascua. **C**hrys. Ne putes q̄ p̄p̄ esset castellū: noīatus est locus. l. desertum. **U**nde dicit: In deserto. Item **C**hrys. Supra dixerunt discipuli: Dimittite turbas: hic post tres dies nec hoc dicit. **g** **E**t ait illis iesus: quot panes habet? Ignorat panes. **E**sa. xxix. b. Ecce dñs meus omniib⁹ mihi traditis ignorat quid habeat i domo sua: nec quicq̄ est qd non sit in mea potestate/ p̄f̄ te que vox ei⁹ es. **h** **A**t illi dixerūt septem. Septē panes septem spicē in culmo uno. l. chris: que redditū vberem egyptum: **E**sa. xlj. c. Item septē panes sunt septem penitentie partes: qd̄s enumerat apls. **i.** **C**ors. **vij.** c. **O**icens: Ecce enī hoc ipsum sum deum p̄tristari vos/quantā in vobis operatur sollicitudinē/ sed defensionē/ sed indignationē/ sed timore/ sed desiderium/ sed emulationē/ sed viudictam. Item primus panis est male vīc̄ sollicita emendatio. Secundus vere et humilis confessionis accusatio. Tertius pro cōmiso excessu iugis indignatio. Quartus timor anxi⁹ relabendi. Quintus desideriū ampli⁹ p̄ficiendi. Sextus sanctoꝝ vītoꝝ imitatio. Septimus

suorum malor⁹ et alior⁹ p̄nistiō digna. Ideo dicit **Ecc.** xx. b: **E**t qui multa redimat modico precio et restituens ea in septu plūm. H̄i sunt septem gradus in scala per quā in celum ascen dūt: septem mortaliū culpa d̄solvitur: septiformis spirit⁹ gratia infunditur: septenarius virtutum coalitur: septem gradus templum ascendit: **E**zech. xl. d. **S**eptima die requies acquirit: septem spirituū societas tribuitur. **i**

Et paucos pisci culos. s. timorem et amorem. Primo capitur in aquis inferni: **De quibus Job**

xixij. c. **T**ransibunt ab aquis ntūs ad calorem nimis. Secun-

dus i flumine para-

ddis: **De quo Apoc.**

xij. a. **O**stendit mihi fluuiſ aque viue

splendidū tanq̄ cry stallum procedente

de sede dei et agni.

Dicitur autem timor

pisciculus: quia hu-

miliat hoīez. Amor

etiam dicitur p̄scicu-

lus: quia parvus est in presenti statu respectu futuri status.

Esa. xxxi. d. **D**ixit dñs cuius ignis est in sion: et camin⁹ eius in hierusalem. **k** **E**t p̄cepit turbe vt discubarent

super terram: vt notetur constata in contemptu mundi.

l **E**t accipiens septem panes et pisces. Primo enī

faciebat et post docebat. **A**ct. j. a. **C**epit iesus facere et doce-

re. **iij.** **C**hessal. **iij.** b. Ut nosmetipſos formā daremus vobis ad imitandum. **G**lo. **A**mb. **D**agis suadent opera q̄ verba.

m **E**t gratias agens fr̄git: aperiēdo sacram scripturā.

Apost. v. b. **V**icit leo de tribu iuda tē. **n** **E**t dedit disci-

pulū suis. **H**iere. i. b. **E**cce dedi verba mea in ore tuo.

o **E**t discipuli dederunt populo: non vendiderunt.

p **E**t comedērunt omnes et saturati sunt: vt. **s.** **J**o-

bbel. **iij.** f. **I**mplebunt areę frumento: et reducunt torculariā vīno et oleo. **q** **E**t qd supfuit de fragmentis. Fragmenta

sunt cōſilla: que catelli: id est humiles edū. **T**el subtiles sen-

tentie. **r** **E**ulerunt septem sportas plenas. **C**hrys.

Quare supra cophint duodecim supfuerūt vbi plures man-

ducauerunt: Forte sportē cophinti sunt malores. Item dis-

serēta memorā erigit: vt recordentur et illius miraculi et isti-

us: ideo tunc discipulos equales cophinti facit: nunc autem

panibus sportas. **s** **E**rant autem qui manducauerunt quattuor milia hominū: propter quattuor vir-

tutes p̄ncipales: p̄pter quattuor euangelia quibus credit: p̄-

pter quattuor partes mūdi. **t** **E**xtra paruulos et mu-

lieres. l. exceptis paruulis et mulierib⁹. **A**mb. Non oīosis

non in ciuitate synagoge vel secularis dignitatis residentib⁹:

sed inter deserta chalstū querēb⁹ celestis gratiae alimonia im-

pertitor. **u** **E**t dimissa turba ascēdit in nauiculam. **C**hrys.

Ita post refectionem intravit nauigium/tyrānidis fugit suspicionem: **J**ob. vi. b. **v** **E**t venit in fines mage-

dan. **J**ob. viij. a. **E**gressus est iesus trans torrentē cedron

vbi erat horū. l. tristis iugor. **Exposi. Capit. XVI**

Laccesserūt ad eum pharisei tē. Post refec-

tionem populi agit de refectione populoꝝ. Sūt aut

huiꝝ capituli quattuor partes. Primo confutat pha-

risos querentes signū de celo/occasiō prioris miraculi du-

ctos. Secundo instruit discipulos cauere sibi ab heresi. Ter-

tio fidei diuinitatis sue pascit eos. Quarto fidei passionis: et

qr̄ in hac fide fūdatur ecclēsia interserit de fundatione ipsius

et clauib⁹. Dicit ergo: **v** **E**t accesserūt ad eum pha-

risei et saducei. Mota q̄ accedit dñs ad hominē trib⁹ mo-

hoīen tribus modis: et eon-

55 **h** **J**ob. ix. b. **S**i veneris uero,

Evangeliū scđm Mattheum

G Job. ix. b. Si venerit vel accesserit ad me non videbo eum: et si abiurit non intelligam. **Joh.** iii. a. Spiritus vbi vult spirat et nescis unde veniat vel quo vadat. Sic accessit ad Iohannem in utero matris. s. quando audita salutatione marie exultauit infans in utero bellissim. **Luc.** i. e. Item accedit deus ad hominem eius caput pascitari descendendo. **P̄s.** Inclina caput tuos et descende. Sic accessit ad dā. **Luc.** 12. s. nilem: eius spiritu suscitando ut susanna de morte liberaret. **Daniel.** xlii. e. Itē accedit a periculo liberando. **Regi.** iii. e. Surrexit helius et secutus est eam. **Marci.** 8. b. Et. Sic accessit dñs ad suscitandū filium archisynagogi: **Luc.** viii. f. Itē homo accedit ad deū eius inspirationi acqesce- do credendo et opādo. **P̄s.** 33. **P̄s.** Accedit ad eū et illūiamini. Sic accessit nathanael ad Iesum: **Joh.** i. g. vel nicoden⁹: **Joh.** iii. a. Item accedit per intelligentiam et pietem plationē ascendendo. **P̄s.** Accedit homo ad cor altū. Sic accessit paulus ad deū in raptu. **Cor.** xii. a. Item accedit pro sua et aliorū liberatione orādo. **S. xv. c.** Accesserunt ad eū turba multe habentes mutos et. Sic accessit sunamitis ad pedes beligeri orans pro filio. **Regi.** iii. e. In primo accessu emor- roissa. i. ecclēsia sanā sue peccatricia aīa: **Luc.** viii. f. In secūdo cœcus illuminat. **Joh.** ix. b. In tertio oīus qdā reportat: **Luc.** xv. a. Itē in pīo populus israel de egypto egreditur. **Exo.** xii. e. In secūdo lex suscipit: **Exo.** xx. b. In tertio terra promissionis ingreditur: **Josue.** iiii. c. In primo incipit ho- mo: in secūdo proficit: in tertio quenit. **j. Cor.** xv. b. Gratia dei sum id qd sum: et grā eius ī me vacua nō fuit. **a.** Tem- ptantes: **legē.** **Hebr.** vii. c. Non temptabis t. **Et Eccl.** xvi. c. Noli esse qdī homo qui temptat deū. **b.** Et rogaue- rit eū vt signū de celo ostendere eis: vt fulgura vel pluuias vel hīmōt. **c.** At ille respōdēs ait eis. Deūis ēt ira digna hec interrogatio: in philāthropos. i. amator ho- minis nō irascit: sed misere et miseros vocat. Mec enī quer- bāt vt crederet: s. vt reprehēderet: alioqñ enī dedisset. **d.** Fa- cto vesperū dicitis serenum erit: rubicundū est enim celum: et mane factō. s. dicitis. **e.** Hodie tem- pestas erit: rutilat enī triste celū. Faciem ergo celi dijudicare nostis. i. q̄litas futuras p̄ p̄sentes. **f.** Si- gna autē tempoz nō potest scire. Prim⁹ et secūdo ad uen⁹ sūt duo tempa: Tuberū enī grecū dualitatē notat. q. d. ex signis ordinatis in elemētis dierū q̄litas cognoscitis: s. signa aduent⁹ met̄ ignoratis: cu lex et ap̄bēt aduent⁹ met̄ in- dicia p̄ opa que gero testimoniu perhibeant. **Allegorice** **d.** Factō vespe. Per vesperū ī quo celū rubicundū est: passio christi significat: p̄plo sanguine rubicundū. **Casi.** v. c. Dilect⁹ me⁹ candidus et rubicundus. **Maturina** serenitas sig- nificat gaudū resurrectiōis. **P̄s.** Ad vesperū demorabiles/ fletus et. In tempestate sequēte mane / significat scētō p̄secutio. **Moraliter** In tristī rutilatione furorū iudiciū designat. **A moralit.** De spera est senect⁹ hoīs: mane iuuen⁹. **Esa.** xxxvii. c. De mane visib⁹ ad vesperā finies me. Rubor est feruor charitatis: Sere- nitas/trāquillitas. Qū vero ī mane iuuen⁹ rubet: signum est future tribulatiōis: sed post tempestatē tribulatiōis sequitur serenitas p̄solutionis. **Zob.** iii. d. Non delectaris in p̄d-

tionsb⁹ n̄ris: qz post tempestatē trāquillū facit: et post lachry- mationē et fletum exultationē infundit. **Joh.** xvi. d. **Mūdus** gaudebit / vos autē tē. **Eccs.** iii. a. Est tēpus flendi tē. **Chrys-** tostom⁹. Nec suavia durabilis sunt neqz tristia. Sicut enim qnqz est nox/qnqz dies/qnqz hyems/qnqz estas: ita et nobis qnqz est leticia/qnqz tristitia/qnqz sanitatis qnqz egritudo. Im- possibilē ē aliquē co- tinuo ī tristitia esse: neqz enī sufficit natu- ra. **S** qz ī leticia vo- lum⁹ semp̄ esse / p̄t hoc estimam⁹ in tris- ticias semp̄ esse: Et qz bonoz confessim obliuiscimur / tristis autē semp̄ rememora- mur. **d.** **Factō ve-** spere tē. q. d. ru- borē celi serotinū si- gnū future serenita- tis / maturinū signū esse dicitis tempesta- tis: cu de his non si- tis edociti: signa au- tem aduent⁹ mei de qbus edociti estis nō attenditis: Ideo h̄ exemplo eos arguit q̄sī de sua passio- ne et resurrectiōe in- struit. **g.** **Generatio mala:** qz nō credit mihi. **h.** **Et adultera:** qz errori gentiū adhēter. **Hiere.** ii. c. **Dub** mala fecit popul⁹ me⁹ tē. **i.** **Misi** signū ionē. l. qd significans est in ionā. s. mors christi / et nō ei⁹ resurrectio. **Idē.** s. xii. c. **k.** **Obliti** sūt panes accipere: dulcedine veri panis illecti. **P̄bli.** iii. c. **Posteriorū** oblit⁹ tē. **l.** **Et cauete a fermento phariseoz et saduceoz.** Fermentū phariseoz est legē dei traditionib⁹ hominū postponere. Prēdicare legem verbis et factis impugnare. **D**im temptare: nec operib⁹ vel dictis eius credere. Fermentū herodis est adulteriū / homicidii / te- meritas iurādi / simulatio religionis. **Chrys.** Quare nō dicit manifeste a doctrina. **M**ouerat eos oblitos esse / et vult reme- morari factor. **m.** **At illi cogitabāt** inf se dicētes: qz panes nō accepim⁹: quasi hoc iō dīc̄t: qz panes nō ac- cepimus: nec vult qz de pane phariseoz accipiamus. **n.** **Sci-** ens autē iesus / cogitationes eorum. **Hiere.** xvii. b. **Ego** dñs scrutans cor tē. **o.** **Dixit** eis: qd cogitāt modi- ce fidēi tē. **D**odice fidēi dicit: quia spiritualis intellectus de facto infraculo fidēi non habuerunt: **N**el quā timebant de materialis pants inopia. **p.** **Mondum** intelligit̄ / spiritualiter miraculum. **q.** **Tlenit** autēm iesus: vt dñs ad serum liberandū: vt magister ad discipulū erudiendum: vt sponsus ad sponsam secūdandum. **r.** **In** partes ce- sarez philippi. **D**ec prīmo dīcta est dan: in qua vitulūs aureum posuit hieroboam. **iiij.** **Regi.** xii. g. **I**nterlini. Quām in honorem tyberij cesaris philippus frater herodis extru- xit. **I**ste locus est vbi iordanis oritur ad radicem libani ex- for et dan duobus fontibus: vt dicit glo. **M**ota tñ qz dicit **Hiero** qui fuit in terra illa: et sicut nouit dicit: qz dan est no- men oppidi trans iordanem: et loc nomen fontis iuxta illud oppidum: vt sint due dictiones loci danis. **Joseph⁹** dicit esse quendam lacum remotum a radice montis libani et in mo- dum phialē rotundum et absorberetur a terra et postea emer- git ad radicem montis libani: qd inde compertum est: quia absorberetur a terra: posse sunt palez signatae et post ad radi- cem montis vbi emergerant invenient. **s.** **E**t interrogabat discipulos suos dicens: quem dicunt. **I**n hoc innu- it qz prelati de fide interrogati debent respondere. **j.** **Pet.** iii. c. **E**stote parati omni poscenti vos reddere rationem de ea qz **g.** **In** vobis est fide

I i vobis ē fide et spe. Malach. q. b. Læbla sacerdos custodiūt sc̄lā. Jō habet ep̄s q̄si duas lingulas in mitra: ut sciat. s. no uū et vetus testamentū. **a** Quę dicūt hoies. s. de christo carnaliſ loquētes q̄si de puro hoie. **b** filiū hois. Gen. xv. c. In quarta generatione reuertet huc. s. x. d. Discite a me. **c** At illi di xerūt: alij iohannē baptistā: sicut berodes. s. xiiij. a. et Marc. vij. b. Jo bānē quē ego decol laui surrexi a mortu ts. **d** Alij autēz heliā: De q̄ Malach. xiiij. b. **e** Alij vero hieremā: Job. vij. b. Dur mur multus erat de illo i turba: qdā em dicebat: qz bon⁹ est: alijs vero dicebat nō: sed seducti turbas. Hiere. xv. c. **f** Et mihi mater mea: q̄re genuisti me v̄rū r̄ix̄e: v̄rū discordie in vniuersa terra: **f** Aut vñū ex p̄phes. l. belisē: quia sicut helias iordanē transiuit sicco vestigio in signū vestigij: et iohannes baptizauit et audierūt messiā baptizatū. **g** Dicit illis iesus: vos aut̄ discreti et nō de misero: **h** Quę me eē dicit: **i** K̄ndēs simō petr⁹ dixit. Chrys. Sup. xliij. d. in nauicula dixerūt: Cere fili⁹ dei es: et tū nō sunt br̄ificati: nō enī tale p̄fessi sunt filiationē. Itē Job. s. g. dicit nathana el: Rabbi tu es fili⁹ dei: et nō solū nō est br̄ificat⁹: sed etiā redargut⁹: Iste br̄ificat qz p̄p̄le eū p̄fessus ē. Et ne putes petr⁹ adulari: pater traduciſ reuelator. **j** Tu es christ⁹ filius dei viii. Ecce cognitionē fidei sequit p̄fessio. Rōma. x. b. Corde credit̄. **k** Jō aut̄ vñū r̄idet et vñū r̄ideſ: vt vnitatis in oib⁹ obſeruet. Eliuſ dicit ad differētiā falſor deoꝝ q̄ nō vi uunt. **l** K̄ndēs aut̄ iesus dixit ei. In petro omnib⁹ r̄idet. **m** H̄lius es limon bariona: fili⁹ colubē syriacē: que lingua affinis ē hebreē. **n** Quia caro et sanguis nō reuelauit tibi. l. Cors. xv. f. Caro et sanguis regnū dei nō possidebūt. Eccl. xvij. d. Quid neq̄ q̄d excogitauit caro et sanguis: **o** Sed pater me⁹ q̄ in celis ē. Phil. xij. c. Si qd̄ aut̄ sapit̄ et h̄ de⁹ vobis reuelauit. **p** Et ego dico tibi: qz tu es petr⁹: nō vocaberis s̄ es. Et h̄ ē argumen̄tū pro tis q̄ dicit q̄ modo imponit: sed meli⁹ d̄z q̄ nouat. **q** Enī Marc. xij. b. Et imposuit simoni nomen petrus: Ibi enī imponit: hic p̄firms. Sed h̄. Hiero. **r** Hic ex p̄fessio ne sortis vocabulū. Responsio. l. vocabuli p̄fimationē. s. x. a. Qui dicit petrus. Glo. pm̄ scribis. Hiero. In fine illi⁹ dicit: Idē ē latine et grecē petr⁹: q̄d syriacē cephas: nomē a petra deriuatū q̄ ē christ⁹. Itē Hiero. sup. ep̄lam ad Bal. Hebrew et greci cepha vocat petruſ. **s** Et sup h̄ac petrā. l. sup h̄ fundamēti. j. Cors. x. a. Petra aut̄ erat christ⁹. Eiusdē. xij. c. Fūdamēti allud nemo p̄t ponere p̄ter id qd̄ positiū ē: qd̄ ē christus iefus. Sup h̄ac petrā. l. fidel firmitatē. Esa. xxviij. d. Ecce mittā in fundamēti ſion lapidē: lapidē p̄batū t̄c. **t** Et portē iſeri t̄c. Portē pluralē: qz varia p̄tā. Portē celi de celo: portē iſeri de inferno. Thresi. ii. c. Defixē sūt i ter ra portē ei⁹. **u** His infernū fecit: murū ex mādatis et laborib⁹ et sumptib⁹ et alijs difficultatib⁹ ad peccātū: sed petrō facit portā. Oſee. ii. b. Seplā v̄lā tuā spinis et sepīa eam maceria: cum multo labore et expensis: et heret q̄nq̄ portē diu: q̄si in ſern⁹ ei sit refrigeri⁹ dom⁹: nec patiſ id se euelli. **v** Et portē lapidib⁹ bonop̄ operū et cemēto lachrymarum: et spinis asperge penitētiē sūt obſtruēd̄. Sed qdā obſtruūt ſeſtucis. Iſue. x. d. Toluſe ſaxa ingētia ad os ſpeluncę. Abacuk. i. c. Ipse ſup omnē munitionem ridebit. Hiero. **w** Sed et prava infidelium opa ineptia colloquia portē v̄tig sūt iſeri/ inquātū ſuis v̄l auctorib⁹ vel ſeq̄ib⁹ iter qd̄ditionis ostendit. **x** Et tibi da

ho claves regni celoꝝ. Claves ſunt potestia et scientia diſcernendi qua dignos recipere et indignos excludere debet a regno. Et idem habetur Job. xx. c. Quoꝝ remiſtitis pecca ta t̄c. Glo. duabus clauib⁹. l. discretionis et potestatis. He ſunt significatiꝝ per claves oſtiorꝝ templi qui immūdos ab h̄iebat s. **y** Et qd̄

cuꝝ ligaueri ſu per terram erit li gatū et in celis.

Sensus ē: Quod cungs ſup terrā: id est dum viuit. t

z Ligaueris elimi nando ab ecclesia. 19. dīſ. c. ita dīſ. et. 21. dīſ. c. fno uoz. et. c. quis.

u Ligatū erit et in celis. l. vniuerſe ecclesię qbus notum erit vitabūt eū. Vel Ligatū erit in ce lis. l. celeſtis ſenten ſia p̄firmabit q̄ eum p̄ſens ecclēſia viter.

v Et qd̄cūs lu

per terrā dum viuitis: **y** Solutis ab excommunicatio ne recōclīdo. **z** Erit ſolutū et in celis. l. ecclēſie que ſcient cōmunicabūt ei. Vel Solutū erit et in celis: qz ec leſtis ſententia p̄firmabit ut a p̄ſenti ecclēſia recipiat. Mota Multiplex vñſ alit q̄ est multiplex vinculū peccati. Et ſumif h̄ec diſtinctio culum peccati. Ex tractatu magiſtri Hugonis. Est enī qdā vinculū culpe: et. est qdām vinculum p̄gnē. Primū est vinculū captiuitatis quo quis tenetur ut fugere non poſſit: prout dicitur: q̄ ho mo est ſpiri⁹ vadens et non rediens. Secundū est vinculū ſer. vñſ. 77. uituliſ: quo compellitur reddere vſuras diabolo. **h** Quib⁹. Ex vſuris et iniqtate redimet animas eoz. Tertiū est vincu lum eternē dānatiōis. Quartū est vinculū expiatiōis. Quin tū est vinculū perpetuę detestatiōis. Sextum est vinculum prohiatatis ad male operandū: vel diſcultatis ad bene operandū. Dicit ergo q̄ dñs cū dimittit culpā in p̄titione ſolutū a vinculo captiuitatis et ſeruitutis absolute: ſed a vinculo eterne damnationis p̄ditionaliſ: vt. l. digne confiteat ſi facul tatem habet: aliter non ſolutū ab illo vinculo. Cum autem ſolutū a vinculo eterne damnationis tenet tū ad vinculū ex platiōis per penitentiam ſibi inſunctam. Unde dicit magiſtri Hugo q̄ de⁹ et ſacerdos obligat: et vteroz ſolutū. Sed in opere dei ſolutioſt est cauſa obligationis: in opere ſacerdotis econuerſo. **h** Inc est q̄ cum ad petrum dicitur: Qd̄cū ſolutū ſup terrā p̄mitit: qd̄cū ſigligaueris. Præterea penitēti de mortali peccato ligatur ad vinculum detestatiōis perpe tuę: ſolutū autem a vinculo pronitatis ad male operandum vel diſcultatis ad bene operandum per exercitiū ope ris gratie: in quo conſertur virtus conſuetudinalis. Per iam dicta patet q̄ dimiſſio reatus p̄gnē eterne est a deo: ſed propter vinculum explatiōis ad qd̄ tenetur ſive confessionis a q̄ ſolutū ſucepta penitentia ex vi clauilum a ſacerdote dicitur dimitti a deo per ministrum. Et h̄ec est cauſa quare quidam dixerunt q̄ deo per ſacerdotē dimittit reatum p̄gnē eterne: nō quin reatus p̄gnē eterne eſſet ſimpliſter: ſed a deo dimiſſus. Item triplex modo membrum christi eſſe ſolemus. Prædestinatione: præparatione: compagione. Præ destinatione: quando aliquis ad vitam diuinitus prædestina tur. Præparatione: quando paſcanus vel falsoſ christianus veraciter compungitur et ad veritatem et ad charitatem im bustur. Compagione: quando ille per corporis absolutionē iſte per ſacerdotē absolutionem ecclēſie christi consociatur. Primū agitur proposito diuine voluntatis. Secundū pro posito proprieſ deliberaſtio. Tertiū officio ſacerdotis. Si de ſila lignum eligitur ut i edificio poratur; poſtea do latur et ad modum formamq̄ propria dolando præparat: ad ultimū edificatiōiſ connectitur. Item. Quodcū ſig ligaueris. Triplexiter exponit ſi triplex gen⁹ ligatiōis. Triplex genus 14. **h** Ligas enī p̄cior ligatiōis.

Evangeliū scđm Mattheum

G Ligat enim peccator vinculo culpe: quādo peccat. Ligat etiā vinculo p̄gnę: cuius debitor efficitur. Postea ligatur iniūcta satisfactione vinculo penitētę. Vinculo culpe & p̄gne debite non potest eum sacerdos ligare vel soluere: sed tñ ligatū vel absolutū ostendere. Sicut sacerdos leuiticus non faciebat v̄l mūdabat leprosum: sed tñ infectū vel mūdum ostendebat.

B Ward. 8. d. inūgendo grandem relaxādo. Item sa-

cēdos potest ligare et soluere penitentiam relaxādo. Item sa-

cēdo et ab eadem excommunicatione absoluēdo. Una Glo. exponit de ostensione: alla de pgnę iniūctione: tercia de excommunicatione. **a** **T**unc h̄cepit discipulis suis vt n̄mini diceret: qz ip̄e ēēt iesus christus. **E**xinde cepit iesus ostendere discipulis suis: qz oportet eū ire hierosolymā: et tñ multa pati à senioribꝫ scrib̄s et principibꝫ sacerdotū: et dc̄cidi et tertia die resurgere. Et h̄ assumēs eū petrꝫ: cepit incrēpare illū: dicēns: Absit a te

Po. 109. **D**e torrente in via bibet. q. d. debetis clauem habere in humero: sicut ego qui pro vobis ponere volo animam meā. **E**sa. xxii. f. Dabo clauem domus dauid super humerū eius. Hoc autem eis dicit: ne de potestate superbiant. q. d. ibi est honor: sed et onus. **f** **A** senioribus & scribis & principibꝫ sacerdotū. **H**iere. v. a. Ibo ad optimates et loqr̄ eis: Ipsi enī cognoverūt viā dñi et iudicium del sui: Et ecce magis hi cōfrēgerūt lugū: ruperūt vincula. **H**iere. xii. b. **F**acta ē mibi hereditas mea qz leo ī silua: dedit h̄ me vocē. **g**

Et occidi et tertia die resurgere. **O**see. vi. a. **T**uificabit nos post duos dies et tertia die suscitabit nos et viuem̄ ī p̄spec tu ei. **P**rim⁹ dies qz lesus infict⁹ ē dies culpe. **S**econd⁹ qz se pelis ē dies placētę. **C**erti⁹ dies qz resurrexit et dies penitētę. **C**hrysostom⁹. Si ī plūs sensibilibꝫ qui p̄parat ē ad occisionem/strenuor̄ est vel probior et hostibꝫ terribillor̄ quis eum rex non possit suscitare post mortē sub quo mīlitat: multo magis in his prelijs quādo et resurrectionis tanta spes ē. **h** **E**t assumēs eum petrus separati: ne coram alijs ma gistrum arguat. **L**epit increpare illum et amore. **i** **D**icens: absit a te dñe. Tullius de amicitia. Nec enī ut ad fabulas redeam: Troiam neoptolemus capere potuisset: si lycomedem apud quem nutritus fuerat multis cum la chrymis iter suum impedire volentem audire voluisset. **H**oc est consilium dauid ad viam. **ii** **R**eg. xi. b. **V**ade in domum tuam et laua pedes tuos. **iii** **N**on erit tibi hoc: ut patiar.

Hiero dicit: qz ī greco habet: Prop̄tius sis tibi dñe: qd me lius est. **m** **Q**ui querens dixit petro: vade post me sathanā. **H**iero. **V**lti putat qz petrꝫ nō sit corrept⁹ s̄ malign⁹ spiritus qz h̄ec dicere aplin suggerebat: Sed mihi hic error apostolicus de pietatis affectu yentens nūqz incentiuſ

diaboli videbitur.

Hoc satis etiā p̄t perpendi per verba cū dicit dñs: Vade post me: Hoc enī nō dixisset diabolo. **o** **D**ixit aut̄ h̄ba petrꝫ ex nimlo seruore: qz non poterat de p̄sione el̄ audire. **Ap** Mart. 8. a. **L**uc. 9. c.

Wāt. 8. a. **L**uc. 9. c.

Chrys. **Q**ui reuelationē accepit: qz b̄tificat⁹ est: ita cito ceci dit: qd fili⁹ dei est didicerat: qz crucis ē et resurrectionis non nouerat. Si petrus sathanas vocatus est: quid patientis qui postea infirmi sūt in mysterio crucis: Et non dicit: sathanas locut⁹ ē p̄ te: Etenī desideriū diaboli erat non pati christum. q. d. tu estimas idignū esse pati: ego dico cōsiliū esse nō pati. **n** **S** scandalū es mihi. i. causa offensiōis. Et dicit h̄ petrus sathanas: qz aduersat dño: sed ex amore et celo. **D**iabolus. **s. lliij. b.** qz aduersat dño et suis ex malitia et odio. Et nota qz nō ideo repellit petrꝫ: sed seq̄ iubet. **o** **Q**uia nō sap̄ ea qz dei sunt: sed ea qz hominū carnaliū. Cōtra il lud Col. iii. a. **Q**ue sursum sunt sapite: nō que super terram. **p** **L**unc iesus dixit discipulis suis. **C**hrys. **L**unc qn̄ petrus audierat: vade. q. d. non solum noli prohibere passio nes: quia etiā oportet te eas subire si vis saluari. **A**nde sub lungit: **q** **S**ed quis vult post me venire. **C**hrys. Si quis aurum daret aut thesaurum p̄reponeret non vocaret cō violentia: sed omnes cōrreter homines: multo magis qz sunt p̄mouentia in celum. Si enim natura non persuaderet tibi cur rere neqz dignus es accipere: ideo non rogo: sed si quis vult venire: hunc voco. **r** **A**bneget semetipsum: sensu: af secutum: et intellectum. i. Cor. x. **C**hrys. Non dixit negat: sed abneget: parua hac adiunctione multam ostendēs supabū dantiam. Usq; ad quantū oportet abnegare se: Usq; ad mor tem exprobabilissimā tollat crucē. **C**hrys. Nullus verecū detur crucem: circumferamus eam ut coronam. Etenī omnia que fm nos sunt per crucem perficiētur: regum cōsecre tio: propter hoc in domo: in ianuā et in fronte scribam̄ eam. Quādo igitur suggillaris excogita causam et conditionē crucis. i. Cor. vi. d. Empli estis prelio magno. Precium crucem dixit. Nec simpliciter eam digito insignire oportet: sed prius cum multa fide. **S**i ita insigniveris visus tuo null⁹ pro p̄e stare poterit dēmonum: videns ensem in quo plagam accepit. **S**i enim loca horreclimus in quibus incidentur dam nati: excogitare debemus qualiter videns diabolus armis qz bus caput et abscidit. **C**rus demones nō terribiles: sed cō temptibiles facit. **s** **E**t tollat crucem suam: non me am: ne putas christi crucem sufficere sine tua. **G**regor. **C**rus tollitur: vel cum per abstinentiam co:pus: vel cum per com passionem proximi animus effligitur. Item cum sanguis es funditur. **t** **E**t sequatur me. **C**hrys. Latrones et sepul chroꝫ violatores multa difficultia patiunt: ideo causam addu cit ut p̄te eum sustineas. Itē ut alias virtutes adducas: ideo dñe sequat̄ me: ut nō solū fortitudinē qz ē in malis: sed et so breratē et māsuētudinē et oēm oīdā phām. **H**oc em̄ ē seq̄t̄ oportet. Sūt enī qui diabolū sequunt̄ et aīas tradūt p̄te ipsū: vos aut̄ p̄ter christū magis aut̄ p̄ter vos. **v** **Q**ui enī voluerit aīam suā. i. vitā suā p̄sente sīue sensualitē: lauaā facere. **x** **P**erdet eā. i. vitā v̄l aīam p̄te. Et ē simplex relatio. **E**ccl. sic: **P**erdet: id est perditioni exponet et p̄secutioni. **E**ccl. xlii. d. **P**er multas tribulatiōes oportet et. **g** **Q**ui aut̄ perdidit

g **Q**ui aut̄ perdidit

G o **Q**ui asit p̄diderit animā suam hic: b **D**ropter
me: non p̄pter aliud. c **I**nueniet eam in futuro: vel etiā
in plenti. **E**mporte enī p̄secutōnis inuenit homo cor suū. q.
Regi. vñ. d. Inuenit seruus tuus cor suum ut adoraret te.
Quid enī p̄dest hoī si mundū vniuersū lucretur
aīe vero sue de-
trimentū patiat:
emolliē per prosperitātē
Mattheus
e **A**ut quā dabit
hō cōmutationē
pro aīa sua: **E**st
cōmutatio retributi-
onis: et est cōmuta-
tio redēptiōis. Pro
aīa saluata. **P**. **C**a
llē salutaris accipitā.
Pro aīa dānara: n/
bll. i. quā retributio
Roma. 2. 2.
Darti. 9. a. nem potest soluēdo
Bud. 9. d. dare pro aīa sua re-
dempta: Certe non
sunt dignæ passiōes
R. **R**oma. viii. d.

R. Roma. viii. 5.
But pala pdita in Inferno: Si enī dareſ p ea tot⁹ in ſicuſ nō
liberareſ. Rab. Quasi non alia dabit cōmutationē q̄s p̄dici-
tum eſt. s. vi ponat aiam: Calicē ſalutaris accliptā. Uel nibil
terrenū poterit bō p̄o aia dare. Proverb. xi. a. Illō pderit
diuitię in die vſtioniſ. f. **Eli⁹ em̄ hois.** Diero⁹. Moli-
tēre qz tristib⁹ leta ſuccedit. q. d. tūmē mortē: audi gloriam
trūphatiſ. g. **Elenſi⁹** eſt i gloria p̄ris ſui cū angel⁹
ſuis: q̄ patru venit humiliſ/ ostendē ſigna humiliatiſ ⁊ in-
firmitat⁹. Chrys. Ego ſemp boresco h audieſ. h. **Et tūc**
reddet vniuicis fm̄ oga ei⁹. Apoc. xliii. c. Oga enī illo
rū ſequunt illos. Sap. vi. a. Ultr⁹ ab altissimo interrogabit
oga nr̄a: ⁊ cogitatiōes ſcrutabit. i. **Amē dico vob⁹.** Quia
vicerat nullam cōmutationē poſſe dari p̄ aia ſubdit ſola-
tionē. Consolat enī ptra timore passiōis: ibi: **Elic reddet.**
Cōtra fedū dilatiōis: ibi: **Amē dico vobis ſūt q̄dam**
de hic ſtantib⁹ q̄ nō guſtabut mortē. l. ipale que eſt q̄
ſi q̄dam guſtus respectu eternē. m. **Donec vidēat filiū**
hois veniēt in regno ſuo. l. in caritate quā habitur⁹ eſt
in regno: qz ſtatim oſtēdit eis eam in trāſi migratiōe. Uel h di-
git quantū ad iohannem qui plus alijs vixit ⁊ vidit ecclesiā
dillataſ. Ubi i regno. l. i ecclesia dillata regnātē. Vlta q̄ ē
regnū/celū/vita eterna/pſens ecclesia/ claritas quā habitur⁹
erat chalſtus. **Expositio Capituli. XVII**

Propositio Capituli. XVII
¶ Post dies sex tc. In hoc capitulo agitur de
fide et effectu fidei. Et primo de transitu passionis ad
gloriam innuit. Secundo infidelitas ad fidem vel culpe in gra-
tia. Tertio mortis in resurrectione. Quarto scandali aliorum ad
pacem. Dicit g: ¶ Et post dies sex. Id est dicit Marcus
ix. a. Sed Lucas. ix. b. ponit octo dies. Sed Lucas ponit p-
misi in quod patimur et extremum quo cōplicetur: Matthēz et Mar-
cus medios. m Assump̄tus Iesus petrū et Iacobū et Io-
hannē fratrem eius. Cōtra. Amb. sup Luca. ix. Qui p̄m⁹
inter ap̄los solitū sacerdotale accepit: Et ita fuit Iacobus al-
iope. Id est videlicet sentire Aug⁹ sup ep̄lam ad Gal. Sol. Qui
pinus inter ap̄los hoc dicit ad differentiā stephani. Solitū sa-
cerdotale. i. solitū veri sacerdotis. s. celī in quo ē christ⁹ sacer-
dos interpellās pro nobis. Qd autem dicit Aug⁹ opinio est.
Chrys⁹. Quare istos p̄ce ceteris elegit: Propter p̄ceminētū
quā habebat. Itē nō fuit in uiduus Matthēz qui istos scrip-
tit sibi platos: quilibet enim inter illo s alteri⁹ gloriā diligebat.
¶ Et duxit illos in monte excelsi. l. vitā eternā. Exo.
xxv. c. Introduces eos et plātabi s eos in monte hereditatis tue.
¶ Secundū a strepitu m̄bi. s. xiiij. e. dimissis turbis / apo-
stolis parabolās aperit. p Et transfiguratus ē ante eos.
Ioh. xliij. c. Qui diligunt me diligent a p̄te meo: et manifestabo
Uli meip̄su. q Et resplenduit facies eius. l. diuinitas.
Exo. xxviiij. b. Quidam postea postea mea. i. humanitatem meaz.

Sicut sol meus videre non poteris. **L**uminositate. **r** **G**loria sol.
Chrys. **L**umen splendoris adaperuit: quanti poterant ferre.
s **G**estimeta autem ei facta sunt alba sicut nix. **G**estimeta/
humanitas christi quibus induit. **IE**t si-
cut solis splendor in infinitum splendore natus excedit: ita sple-
dor deitatis splendore
humanitas. **B**erth.
Qui vestit in terra
despectus in monte
resulget. **M**ota autem
q in hac transfigura-
tione significat trans-
figuratio corporis my-
stic. **F**acies sunt cler-
ci: qz sicut p facies co-
gnoscitur homo: sic
p clericos debet co-
gnoscere christi. **P**re-
terea in nulla parte
corporis tra indecessum
macula sicut in facies

offerat panes deo suo. Hec facies debet transfigurari in solem.
Eni Apoc. i. d. Facies ei⁹ sicut sol lucet in virtute sua. i. In
meridie qui calet et lucet: Sic debent lucere et scientia: ardere
et amorem. Eccl. xiiij. d. Cor hois imurat faciem illius: siue in ho-
na siue in mala. Proverb. xv. b. Cor gaudes exhalat faciem.
Per vestimenta laet. Isa. xlviij. e. Ut ego dicit dominus: quod oib⁹
bis velut orname^mto vestieris. Et debet consulit ynitate fidei et
charitatis. Quicquid que se vel aliud regat a deo/ dilacerat uestes
suas. Hec uestis debet se coaptare christo et imitatione. Eph.
v. a. Imitatores dei estote sicut filii charissimi. Sufficit hunc
tuncque quod sit alba in se et misericordia: sed non sufficit faciet: immo opor-
tet ut alios illuminet sicut sol. Sed Isa. xlviij. b. Obtenet
est sol in ortu suo. Itē qui sol patitur eclipsim: cetera discolorata
apparet. Quidam autem sunt qui transfigurari non possunt vel altera-
ri. De qd⁹ viere. xiiij. d. Numquid potest ethiops mutare pelli-
lem suam? Amos. vli. b. Numquid non ut filii ethiopum estis vos?
Itē nota quod quidam se figurant: alii defigurant: alii transfigurant. Fu-
gurant se mulieres: quod se pingunt. Lalib⁹ dicit Isa. lvij. b. Quod
nasti te regio vnguento. Tales volsit deo tradicere dicentes:
Non potes unum capillum album facere neque nigrum. Defigu-
rant se hypocritae et trutanni. S. vij. b. Exterminant facies su-
as. Et alii se transfigurant modo de una forma in aliam. Non
sunt inaniter gloriantes: qui sunt sicut cameleon. Sic transfigu-
rari non est bonus: sed sicut transfiguratur est dominus. Quod sit post sex
dies: qui sunt figurati per opera sex dierum: et per sex perso-
nas que interfuerunt transfigurationi. Prima die lux facta est:
que significat cognitionem ut homo cognoscat se. Ps. Misericordia domini
runt neque stelle exierunt: in tenebris ambulant. Hunc operatio-
ni adaptatus petrus: quod agnoscens iterpata. In secunda die fac-
tum est firmamentum et diuisus sunt aquae ab aquis. Hoc sit qui
homo separat cor suum a delitatis carnibus: Per firmamentum cor
quod debet esse firmum: Per aquas quod super firmamentum/ spinales delitiae intelliguntur.
Hunc iacob⁹ respondet: quod luctator dicit. Ad hunc faciendum
magna lucta indugitur. Tertia die primit terra herba virens,
tem et facie semine. Hec est bona opatio ad quam homo post co-
gnitionem sui et delectationis carnalium refrenationem se accingit.
Hunc respondit iob: Sicut enim terra sine semine fructificare non potest: sic nec cor sine gratia. Quarta die facta sunt lum-
narum ut possint diel et nocti. Hoc est quod cor humanum illustratur sa-
plientia de diuinis que per solem designatae: et scientia de terrenis
que per lunam et stellas. Postquam enim homo se ipsum cognovit: et a
delectationibus se sepauit: et in bonis opibus exercitatur est: et cum his
duobus donis ordinalis. Eni Isa. xxvij. e. Quem docebit dominus
scientiam et quem intelligere faciet auditum: Ab lactatos a lacte: auxili-
sos ab yberibus. Hunc rident hellas. Eccl. xlviij. a. Surrexit
hellas apertos quod ligatis: hoc quantum ad cognitionem de diuinis
que insinuat ea

Evangelijscđm Mattheum

Gque inflamat et illuminat et trahit ad suggestora et verbis ipsi⁹ q̄st facula ardebat / quantum ad scientiam de inferiorib⁹. Quin- ta die sunt pisces et anes de aqua: qz habita cognitione p̄di- cta homo fastidit sp̄gallia et desiderat eterna. Aliis nūch descē dit ad terrā nisi apter necessitatē. Hunc opatōnī r̄ndet moy- ses qui sumptus ab eis⁹. Tertio dī ha

aquil. Sexta die ho-
mo factus est ad ima-
gnem et similitudi-
nem dei: In h signis
fiscalis q oia preceden-
tia fm rationem de-
bent fieri. In h enim
homo est similis deo:
¶ Sep. II. d. qui oia fecit in nu-
mero/pondere et me-
sura. **H**unc rident le-
¶ De ecclse. dis. sus: qz i fillo eqalitas:
ut dicit Hilarius et
Aug^o. Si hō habe-
at ista sex/recte trāssi

a Et ecce apparuerūt illis moy-
ses et helias cū eo loquentes.
b Rēspondēs aut̄ petrus dixit
ad ielum: Dñe/bonū est nos
s hic esse: si vis faciam^o hic tria
tabernacula: tibi vnsi/ moysi
e vnu et heliq vnu. Adhuc eo
loquente/ecce nubes lucida
s obūbrauit eos. Et ecce vox d^o
s nube/dicēs: Hic ēst fili^o me^o
dilect^o in quo mihi bñi cōpla-

Ecli. 19. b. gurat: et facies eius erit sicut sol. Per faciem homo interior. Si enim facies hois turpis / et ipse totus turpis: Per faciem enim cognoscit homo. Ps. 8. Omnis gloria eius filii regis. Et vestimenta eius erunt candida sicut nix: id est corpus. Eccl. 18. b. Omnis tempore vestimenta tua sint candida. Videlicet vestimenta sunt opera que calefaciuntur: turpitudinem tegunt: et ornant sicut vestes. Preterea vestes non debent multum elongari in hyeme/ ne lutum protrahatur: sic opera nostra non debent elongari ut videantur.
b. 44. ¶ **Et ecce apparuerunt illis moyses et helias cum eo loquentes.** Sup. Muneri dicit Origenes. quod in hac apparitione oravit moyses pro populo suo. Itē iohannes Scotus. Helias non in suo corpore: non in aliq; materia aliisque assumpta apparuit: sed quadam ineffabili virtute soli deo cognita inuisibiliter spissus per se visibilis factus est. Hieronimus. Hoc signum de celo/ herilia inde descendente quo et ascenderat: et moysi ab inferis resurgentem. Unde Esa. vii. b. Petre tibi signum a domino deo tuo: sive in profundis infernit: sive in excelsum supra. Ideo autem vivus et mortuus apparent: ut significaret christum mortuorum et sterili viceretur: Et ut nos simus vivi deo: mortui mundo. Col. iii. a. Mortui enim estis et vita via abscondita est cum christo in deo. Loquebamur autem moyses et helias cum domino deo passione eius et resurrectione. Unde Lucas. ix. d. dicit: Dicebat excessum eius quod compertus erat in hierusalim. Excessum vocat mortem in qua eius humilitas oculum excessit: vel ipse omnem hominem per hunc statem.
b. ¶ **Respondens autem petrus dixit ad Iesum: domine bonus es tu nos habere.** Marc. ix. a. Lucas. ix. d. dicit: Mesciebat quod diceret. Si stilla compellebat eum ita dicere quod gerit de abyssali plenitudine. Eccl. xxiiii. d. Consilium illius in abyssu multis. Cor. ii. c. Oculus non vidit tecum. Stola enim corporis non gustat nisi superflua quedam stola anime. ¶ **Si vis. Chrysostomus.**

S. 16. d. gultat nisi superflua quedam stole anime. c Si vis. Chrysostomus. Timotheus increpari sicut supra permittit: si vis. Idem. Si voluerimur videlicet nos christum multo splendidius quam tunc illi. Tunc venit cum moyses et helia: post venient cum milibus angelorum et plebium: non nubes super caput eius. f Cetero vel a iudicis retrahunt ut possit audiri tempore cause. d Haec iam hic tria tabernacula: tibi unus moysi unus et heliae unus. Hoc est: in lege in prophetis et in euangelio contemplabimur. Hieronimus. Unum tabernaculum est euangelium: si tria queritis fac unum quasi tria: patrem et filium et spiritum sanctum: ne quaque separens seruos domino. Berini. Adhuc bodie notat: quicunque legi prophetis et euangeliis tria facere tabernacula cupit: cum hec ne quaque valeat ab invicem separari. e Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obsubrauit eos: et ex luciditate obviantur sicut lupus ex radiis solis. f Et ecce vox de nube dicens. Vox de nube: vox gratie pulsantis et loquenter in corde. Cantus. h. d. Sonet vox tua recte. g Hic est filius meus. Billibus. Certe si filius alius esset quam pater esset: non posset pater in filio sibi complacere. Quid est dicere: complacut mihi nisi sic placut mihi in melipso: ita placut in filio. h Dilectus.

E. LUCAS

Ecce. q.d. **V**oleat me mibi et ego illi. **I**n q mibi co-
placui. Sic nota! identitas essentie et diversitas consonarum:
quasi/quo complacet pri in filio; sic i filio cōplacet spūlscō.
Econuerso adā sibi displicuit. **T**hi Besi. vi.b. **P**enitent me
fecisse hoīem. **K**ipplum audite. **V**oc idem p̄cepit moy,

F cui: ipsum audite. Et audien-
tes discipuli ceciderunt i facie
suā: et timuerunt valde. Et ac-
cessit Iesus et tetigit eos: di-
xitque eis: Surgite / nolite ti-
mere. Leuātes aut oculos suos
nemine viderunt nisi solū ie-
sum. Et descendētib illis de
monte h̄cepit Iesus dicēs: Ne
mini dixerit visionē / dōne
fili⁹ hoīs à mortuis resurgat.

tudo monit & solitudo & silētū & trāfiguratio plena erat hor-
rore hic: et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam: qz
discipuli debent humiliari intellectu & affectu. Proverb. q.z.
a. Inclina cor tuū ad cognoscēdā prudētiā. Ecceh. q.z.a. Vidi
et cecidi in facie mēā. Greg. In quātā miseriā cecidim⁹ q ip-
sum bonū ferre nō possum⁹ ad qd⁹ creati sumus. Daniel. q.b.
Vidi visionē hāc grādē & nō renāsīt ī me fortitudo. Iheros.
Quāto qz ampliora ḡsicerit: rāto magis ad infima collabitur
si ignorauerit mēsura suā. Job. xxvi. d. Cū vīz audierimus
vnā stillā sermonis ei⁹ / qz poterit tonitruī magnitudinis eius
intueri: Daniel. vii. e. Pauēs corrī in facie meam. Judith
xi. d. Achis⁹ p auore cecidit ī facie suā sup terrā. Tob. xii.
c. Ceciderunt sup trā ī facie suā. Isti ī facie. Ecōtra heli retro
cecidit. s. Reg. iii. c. m. Et timuerunt valde. Chrys.
Mō solū tūmētes & adorātes. n. Et accessit iesus. Job.
xlii. a. Nemo venit ad pīem nisi q me. o. Et tetigit eos.
Dan. x. b. Dan⁹ tetigit me & erexit me super genua. Ecceh.
q.z.a. Statuit me sup pedes meos. Gen. xxvij. c. Accedēt huic
vī tāgā te fili mi. p. Dixitqz eis: surgite nolite timere:
Ecce p̄solatio. q. Euātes aut̄ oclos suos nemine vi-
deft nisi solū iesū. Si enī moyses & helias p̄eueraſſet cū
iesu: vox p̄svidereſ eē icertia cui dediſſet testimonī: an moy
si/ an heli/ an christo. Allegorice. Ablata nubevidēt iſeu: Allegorice
et morsen a heliā evanescit.

Et descendētib⁹ illis de monte h̄ccepit Iesus dicēs:
nemini dixeris tū visionē bāc. Prima cā fuit me incredib⁹
lis cēt gl̄ia futuri regni quā illis ostēderat p̄t ignominias pas-
sionis q̄s i. p̄mo erat passur⁹. Scda cā ne apud rudes cruci-
sequēs scandalū faceret. s. maioris culpe. q̄. Pet. q̄. d. Dēl⁹
erat illis ec. **D**onec fili⁹ hoīs a mortuis resurgat:
Tūc erit tempus narrādi. Eccl. viij. a. Omni negotio tem-
pus ēt oportunitas. Eccl. xj. d. Ne laudes hoīem i vita sua.
Luc. xj. e. Quis putas ē fidell⁹ disp̄esator et prudēs quē co-
stituit domīn⁹ super familiam suam vt det illi in tempore tr̄s-
tici mensuram. Proverb. xxv. b. Mala aurea in lectis argen-
teis q̄ loquīs verbū i tpe suo. **A**horat⁹. **E**t descendētib⁹ illis. Ps. Ascendunt mōntes et descendunt campi:
de contemplatiua ad actuam: et hoc cum Iesu. s. **A**men/
ni dixeritis: quasi non p̄dīcent transfigurationem q̄ non
fuerunt transfigurati. i. Corf. xv. f. Qualis celestis: tales et ce-
lestes. Et hi dicunt christi visionē: qz ostendit in se ad vidē-
dum qđ p̄dīcant auditoribus. Abacuk. q̄. a. Scribe vīsum
et explana eum super tabulas vt percurrat qui legerit eum.
Mortuīs. Sic p̄dīcator debet resurgere a mortuis
vt nouus sit in aīa et exteriori p̄uersatiō. Hęc est p̄fecta tr̄s-
figuratio: vt splendeat facies mēs deo: et vestimenta proximo.
Et interrogauerit eum

Go Et interrogauerunt eum discipuli eius dicentes: quod ergo scribere i. legi interpres et doctores? b Dicunt quod heliam oporteat primū venire? Credebat apostoli hacten figuraione esse victimā resurrectionē: et querunt quare si iam venit in gloria: quōd p̄cursor eius hellas dissipavit? c At ille respondens ait illis: helias quidē

Dard. 9.b. ventus est in pro-

pria persona ante fecū-

dum adueniū: Sed tamen venit hellas:

id est similis heliae: in austereitate viven-

ti: in praeuentu dñi: in fortitudine animi

qua resistit herodi: sc̄ iohānes. d Et

restituit omnia. Chrys. Helias re-

staurabit oīa/nō tm̄

qr̄ not̄ ē/sed qr̄ pte-

lat vsc̄ ad dñm illā.

31. turbas

Dard. 9.c.

Luc. 9.e.

Multū enī predica-

tus est ch̄rist̄ ante h̄

et ideo facilius ipse

suadebit. e Dico

aut̄ vob̄ qr̄ helias

tamen venit. f. iohā-

nes. Luc. i. b. Ipse

ceder ante illum in

spū et fratre helie. f. Etnō cognoverunt. i. despererunt

herodes et hi quoq; p̄ filio decollar̄ ē. s. xlii. a. g. Sed se-

cerunt in eo; nō ī eum. i. p̄tra eum: h. Quęc̄q; volue-

rūt. In h̄notā iohānis humilis patientia. Chrys. A passione

iohānis rememorat eis passionē suā mitigās exēplo. i. Sic

et fili⁹ hoīs passur⁹ ē ab eis. s. a. iudicis herode p̄sentie-

te. Luc. xxi. b. q̄ illuserūt ei ī veste alba. k. Lūc intel-

lexerūt discipuli qr̄ de iohāne baptista dixisset eis:

qr̄ videbat hoc īpletū ī eo qđ dixerat. l. Et cuī venisset

ad turbam. In actua ē turbatio. Luc. x. g. Martha mar-

tha sollicita es t̄c. Lant. vii. d. Egreglamur in agrum. Ps.

Ps. 143. Inclina celos tuos et descēde. Esa. lxiiii. a. Utinā dīrumpes

celos et descederes. m Accessit ad eum hō genib⁹ pro-

uolūt̄ ante eum. Eccl. xxxv. a. Rectorē te posuerūt noll-

extoll. n. Dices: dñe miserere filio meo qr̄ lunati-

cus est et male patif: nā sepe cadit in ignē et crebro

in aquā. Exponit icōmoda. Chrys. Inſtrin⁹ valde erat h̄

homo/ ut patet ex multis. Dard. ix. c. Attuli filii meū ad te

babēt̄ sp̄m mutū. In h̄ aut̄ surdo / fm̄ marcum significat q̄

populus iudascus fuit surdus: id ē inobediens deo. Esa. xliv.

c. Quis surdus nisi ad quem nūcios meos misi: Et mutus.

Esa. lv. d. Uniuersi canes muti nō valētes latrare. dñi com-

parat eos sodome: q̄ interptak muta: et gomor̄e que interp̄

tatur aspera et distorta et inobedienti et surda. a. Moraliter.

o. Quia lunatic⁹. Instabilis ē lunatic⁹ vel ex delictis siue

dlictis furiosus. Crescente luna mare crescit. Eccl. xlii. b.

Wēsis. i. defectus fm̄ nomē eius. i. lun̄. Bene dñi nomē: qr̄

si noiatur dñies/oportet vt multa expendat. Eccl. xxvii. a.

Stultus vi luna mutat. Luna quolibet mense īstatē facit et

hyemē: sed stultus quolibet dia. p. In ignē/cupiditatis.

q. Sepe et crebro in aquā/luxurie. Mora ordinē. Post

ignē cupiditatis: aquā luxurie. r. Et obtuli eū disci-

pulis tuis: bis q̄ interfuerūt trāfigurationē. ii. Cor. xii. d.

Nos aut̄ reuelara facie glorīa dei speculātes in eādē imagi-

nē trāformamur a claritate in claritatem tanq; a dñi spiritu.

s. Et nō potuerūt eū curare. Chrys. Discipuli iſſima-

tiſūt̄ s nō oīs. Colūnē enī ist̄ nō aderāt: iō dīc: Nō potue-

rūt. t. Rides aut̄ iesus ait: nō rēdio affect̄ dñis nec ira-

tus boī s vitio. v. O generatio ic̄redula/dictis et facili-

mēs. x. Et peruersa. i. in peleorem partē versa. Hec sūt g

duo peccata incredula et peruersa. Osee. x. c. Corripunt p̄t duas iniquitates suas. y. Quoniam ero vobiscū: per corpalem p̄sentiam: per miraculorum efficaciam: per necessarium p̄udentiam: per infirmitatis vestre patientiam. z. Usquaque

tiā vos. i. vā sustinebo obstinationē. a. Afferte huc

illū ad me. b. Ite/ ro. Propter pecca-

tum suū a salute lon-

ge positū vel factū:

et ob h̄ dēmonio tra-

ditū. Chrys. Si insi-

delitas p̄is fuit cau-

sa quare nō exīt dē-

mon: q̄re accusat dis-

cipulos? Quia im-

possibile est eis sine

eis qui offerunt clu-

fide in multis locis

curare. Ab helis eo

nullo credente mor-

tūs suscitat̄ est. iiiij.

Reg. xiiij. d. b. Et

ic̄repauit illū ie-

sus. Luc. ix. videb

i. Glo. q̄ si puer vīm

patiēs / sed diabol⁹

vīm inferēs/ increpe-

tur: vel ipse puer ve-

vult Rab. Mota au-

tem q̄ dñis increpat

p flagella. Virga enī dīvīsū est mare: qr̄ malicia vīt̄ horū ob-

lūsionē facit liu:curiē magnē: Eccl. xj. d. Item p̄ minas. Ps.

Illuxerūt coruscationes tue orbi terre. Sug montes etiam Ps. 76.

otēplatiōs q̄sib⁹ stabūt aq̄ luxurie. Ps. Ab ic̄repationē tua Ps. 103.

fugient: a voce tonitrus tui formidabunt. c. Et exit ab

eo dēmoniū/clamās et discerpēs/ ego p̄l⁹ p̄turbato et in

terrā īllo: Dard. ix. d. d. Et curat̄ est puer ex illa

hora. Hiero. Puer. i. purus: qr̄ curat̄. Col. iij. b. Expoli-

antes vos veterē homē cū actib⁹ suis et idūtēs nouū homē

hem qui renouat̄ ī agnitionē fm̄ imaginē eius qui creauit eis. Ecl. xxvii. a. Honora medicū p̄f necessitatē. b. Ite. viij.

g. Munqđ resina non ē ī galaad aut medicus non est ibi t̄c.

e. Lūc accesserūt discipuli ad iesum. Post ic̄repationē accedunt et nō fugiunt arguentē. Job. v. c. Increpatiō-

nē dñi ne reprobes: qr̄ ipse vulnerat et medef: p̄cutit et manus

eius sanabunt. Prouerb. xv. a. Stultus irridet disciplinā pa-

triis: qui autem custodit ic̄repationēs astutior fiet. f. Se-

creto. Chrys. Forte timebant ne gratiam perdidissent mi-

raculorū quā accepérat. s. x. a. Ideo secreto interrogabāt non

pter verecūdā. g. Et dixerūt q̄re nos nō potuim⁹

eūcere illū: Dic illis iesus. p̄f ic̄redulitātē vīam. i.

p̄fē fidelī modicitatē. Hilari. Dño ī mōte demorātē et sp̄sis

cum turba residentib⁹ fides tepuerat. h. Amen quippe

dico vobis: si habueritis fidē sic granū synapis/ di-

ceciū huic monti trāsi huc et trāsibit. Mota intūtāt qui-

dam heretici fideliib⁹: quasi si fidem haberetis hoc possetis:

qua ergo non potestis/signū est q̄ fidem non habetis. Sed

mons dicitur hic diabolus. Item arguit quidam apostolos

fuisse infideles: penitus male intelligentes. Dicunt enim:

Si habueritis fidem sicut granū synapis: id est q̄ modi-

cam. q. d. dñis: vos nullam fidem habetis. Sed dñis grano

synapis fidem comparauit p̄pter humilitatē et seruozē. q.

d. si habueritis fidem humilem ad alios/ et seruētē apud vos:

tunc potestis hoc facere. i. Cor. xiiij. a. Si habuero omnēs

fidem ita vt montes transferam: charactem autem non ha-

buerō/nihil sum. Mota autem q̄ ad litteram sancti leguntur

sc̄isse hoc: q̄sib⁹ domin⁹ intelligat de monte diabolo. Legi-

tur enim q̄ ad preces beati bernardi lapis quidam translat⁹

ē qui impediebat ei⁹ horū. Et ad petitionē gregorij cesarē-

sis restitutus est mons magnus vt dilataretur eius ecclesia.

g. Et n̄b̄l̄ impossibile

Evangeliū scđmī Mattheum

a Et nihil impossibile erit vobis. **Marc. ix. d.** Omnia possibilia sunt credenti. **Ps.** Transferent montes in cor maris. **b** Hoc autem genus: id est peccata quibus impugnat hoc genus demonum. s. luxuria et cupiditas. **c** Ad eis cura nisi per orationem et ieiuniū. **Cōtra. Luc. xi. f.**

D Date elemosynam et ecce oia munda sūt vobis. **Sol.** Omnia que in prandio excessimus. s. in modicis.

B **Marc. 9. e.** nobis gratiam. **Tel.** **Luc. 9. e.** In elemosyna ordina ta est ieiuniū. **Tob.** **xij. b.** Bona est ora tio cū ieiunio et elemosyna. **Hiero** super **Marc. ix.** Iesu nō passiones corporis/oratione sanant pestes mentis. **Chrysostomus.** Nihil est homine potenter prie orate. Qui orat cum ieiunio/duplices alas habet; neq; oscitat neq; torper.

d **Conuersantib;** autē et. **Berl.** **Conuersantib;** in galilea ostendit transmigrationē suam. **Ga** lilea enī interpretat transmigrationē. **e** **Et tertia die re surget.** Leta tristibus miscet. **f** **Et contristati sunt vehementer.** **Chrys.** Neq; moyses neq; bellas neq; vox patris neq; resurrectio prenūciata; et post paucos tres dies pos terat eos cohībere a tristitia. **g** **Et cū venisset caphar naū/ accesserunt qui didrachmā accipiebāt:** ad opus augusti cesaris. Per augustum enī cesarem: iudea facta ē tributaria: þus tñ per pompejū: et omnes cēsi capite teneban. **Vnde Luc. ii. a.** Maria cum ioseph profectus est in bethleem ut p̄fiteretur. Pompejus autem q̄uis eā fecisset tributariā: tñ non rededit eā ad tributum capitale: sed reddebat singule civitates summā pecunia. **D** drachma autem dicebāt cēsi caput. s. denarius quis soluebat pro capite. **Beda** dicit: q̄ d̄rachma drachmē nūmūs est certe quātitatis habens inscriptā regis imaginem et subscriptionem: et valebat decem nūmos usuales. **D** drachma drachmatē nomē ē ponderis: et p̄tinet drachmatā. s. q̄tuor statheres. **D** drachma d̄rachme: moneta ut p̄dictū est fin bedam. **He** quo **Luc. xv. b.** **D** drachma drachmatē: vel indeclinabile fin Rab. genus est ponderis. s. quarta pars statheris vñ septem vñcē. Item dragma dragnatis: genus est carminis. s. canticum persarū: quo composita sunt cantica fin carmen amoris. **Un** **D** andicator in postillis: **Mallem** audire q̄ docere quomodo de clinetur qd̄ dicit: dulcia cantica dragnatis vñ dragnis. Itē aliter. **D** dragma dragma nomē est ponderis. s. septima pars vñcē: vel cantus qui in choro cantatur: cum. s. aliq; p̄cīcīunt et aliq; respondent. **D** dragma dragnatis idē qd̄ interrogatio. **Vnde dragnatis** genus loquēdi: qd̄ sit per interrogationē et responsionē. Item nota stather ē sīclus habēs obolos vñginti. **D** drachma q̄ta pars statheris habēs obolos quinque. **D** drachma duo drachmata habens obolos decē. **Iesu** autem libertatem dat. **Job. viii. e.** Si filius liberauerit vos/ vere liberi estis. **b** **Ad petrū.** Pr̄ signo multitudine nō audēt ipsum aggredi/led petrū. Querebant enī fideliter vel malicie/voletē sc̄re an cesari p̄radiceret et ut caperet de negantem. **Et** dixerūt ei: magister vester non soluit didrachmā. In capernaū: id est i agro p̄lunguedinis petitur tributum a dñs: Ideo dicit **Luc. vi. v.** Ut vobis dūbitibus quis habet h̄c et. **k** **Ait:** etiam quasi nō. **Si** milie. **s. xv. c.** Etia dñs: id est verum est. **l** **Et cū intrasset in domū p̄uenit eum iesus.** P̄uenit iesus later-

rogationē petri: ne discipuli scandalizarent ad postulationē tributi: cū videat eū sc̄re q̄ eo absēte gesta erat. **m** **Dicēs:** quid tibi videtur simon: reges terre a quibus accipiunt tributū vel cēsum: id est redditus de capite: **n** **A** filijs suis an ab alienis: **Jude** m̄udi iudicis q̄rit petri: vt nullus contemnet alterius hominis sententiaū si bona est. **W**oc autē est contra multos q̄damnant quicq; ab alio dicit. **o** **At** ille dixit: ab alienis. **Dixit illi iesus:** Ergo liberis sunt filij. **U**ti autē non scandalizemus eos: vade ad mare / et mutte hamū: et eum p̄scem qui primus ascendet tolle. **Et** aperto ore eius inuenies statherē: illūm sumēs da eis p̄ me et te. **Ca. XVIII**

F **T** illā hora accesserūt discipuli ad iesum: dicētes: **Quis putas maior est in regno celoꝝ?** Et ad

scandalū. **q** **G**ade ad mare: **H**ritis. **r** **E**t mitte hamū: cōpunctionis. **G**el hamus christi: ferrū deitas: esca caro: tinea generatio christi fin carnem. **Job. xl. c.** **U**n extra bēre poteris leuata hanor: **s** **E**t eū p̄scē qui p̄mis ascēderit tolle. **i. ch. xlii** q̄ primū voluit ascendere. **t** **E**t apto ore ei inuenies statherē. **o** **Et** p̄aperit: cum intēlio p̄suasionis eius p̄ p̄fessionē reuelat. **Job. xl. a.** **In** mediis oīs et q̄s irabit: Stather est p̄fessio de cōmissis et omīssis p̄tra decalogū. **W**oc p̄clo redimis iesus. **i. ḡra** recopat salutis et p̄cōr: liberalis. **v** **I**llū sumens/da eis pro me et pro te. **Chrys.** **C**ur nō ex reconditis subet dare tributum: **E**t se ostendat erā dñm maria. **Magni** enī erat p̄dicere qm̄ incēdi p̄scis q̄ tributū soluet. **Origen.** **S**i ille q̄ nihil in se obtinuit: cesaris soluit tñ tributū cū liber esset ex oīb: quāto magis est necessariū nos tributa carnis expendere et negotiōnis nostre rectigalia p̄sūtare. **Sen.** **Mors/** et exilium: **luc** tus: dolor: nō sunt supplicia: sed tributa vñcē. **Roma. xiiij. b.** **C**ui tributū/tributū. **j. xxij. c.** Reddite que sūt cesaris cesari.

T illā hora accesserūt et. **Expo. Ca. XVIII** **S**upra egit mattheus de ascensiū et descensiū discipulorum de monte cum tesi: hic determinat qualia debent esse opera descendētiū de monte p̄emplatiōis ad actiūam p̄dicationis: vbi sunt maxime cauēda scandalū. **E**t p̄dicit: **U**t autē non scandalizem⁹ eos et. **P**rimo ergo dicit in hoc capitulo quis possit intrare in regnū sine scandalo. s. vere humili⁹: **U**nde: **U**si queris fuerit et. **S**ed ne scādaliſem⁹: ibi: **Q**ui autem scandalizauerit et. **T**ertio ne scādaliſem⁹: ibi: **S**i autē manus et. **Q**uarto vt caueamus pūsilli ne ab alijs scandalizem⁹: ibi: **T**idete ne item nāl vñū et. **Q**uinto vt scādaliſatos. **i. lapsos** quantū in nobis est releuem⁹: ibi: **S**i autē peccauerit et. **S**erto de reliquijs scādaliſati a nobis amouēdis: ibi: **D**ñe quotiēs et. **D**icit ergo. **r** **I**n illā hora accesserūt discipuli ad iesum dicētes: quis putas maior ē in regno celoꝝ. **P**utabant enī apostoli petrū esse p̄zlatū omnib: **Chrys.** **E**ide quā de primatib: terrenis non p̄tendunt: nos neq; ad infirmitatem eorum peruenim⁹: **M**on enī querimus quis maior est in regno celorum: sed quis maior in regno terre: q̄s p̄tentior: q̄s copiosior. **y** **E**t adiuvans iesus p̄uulū: quem fin marcum complexus est. **Marc. ix. c.** **P**aruulus dicitur in respectu paruulus: qui se humiliat etiam sine respe cti allorum. Tales vocat q̄s sibi similes. **Esa. ix. b.** **P**aruulus est nobis. **Ch.** **P**ueri bos amant cum quibus ludere

g p̄suerūt. **Ecc. xiij. c.**

V consueverunt. Eccl. xiiij. c. Omnis homo simili sibi sociabitur. Luc. xliij. b. Recube in nouissimo loco: ecce parvulus. Amice ascende: ecce aduocatio. **a** Statuit eum in medio eorum: quia vera humilitas stabilis est ut terra: et ipsa est centrum aliarum virtutum: Immo humilitas virtus est cuius centrum ubiq[ue] est circumferentia nusquam. **b** Ubi cupiens enim sit humili semper se corde tenet in timore: nonque reputat se in summo. Phil. iij. c. Ego non arbitror me comprehendisse. **b** In medio sicut in corde quod in me dico est. Unde. S. xj. **d** Discite a me. **c** Mota quae est puer bonus et malus. De bono: Versus. Credimus inquit simplex placabilis insens: Castus ouans plorans humili resines cito credit. De malo. Mare toruo tinea sorbens parvus perit esca: Debilis insipiens sine dente pilo ratione. **c** Et dixit: amem dico vobis: nisi auersi fueritis a vestra elatione. q. d. vos altercamini de primatibus: ego autem non ingressu regni dignum inquit nisi valde humiliem. Risi auersi tecum. **P** S. Jordani puerus est retrosum. Iosue. iij. d. Steterunt aquae iordanis de scendentibus in loco uno: et ad instar montis intumescerent. Quia quod se humiliat exalbitur. **d** Et efficiamini sicut parvuli: id est humiles. **e** Non intrabitis in regnum celorum per ostium ecclesie: id est christum: Ioh. x. b. **f** Quicunque ergo humiliauerit se: q. d. parvuli intrant: sed qui intrant sunt magni: ergo quanto minor: tanto maior in regno celorum. **g** Sicut parvulus iste: ut talis fiat per gratiam / qualis puer est per naturam. **b** Hic est maior: et erit: vel est habens causam quod facit eum maiorem. **A** Dator aliis non sic se habentibus. Luc. xvij. c. Omnis quod se exaltat humiliabitur. Proverb. xxix. d. Humile spiritus suscipiet gratia. **i** In regno celorum: duplicitate ecclesiastica vel euangelica doctrina. Lib. 2. Domestaneq[ue] inuidit apolor occasio et num modo humilitatis postea refrigerari. **k** Et qui suscepit vnum parvulum tale in nomine meo. i. in honore. q. d. non solum hic maior: sed etiam suscipies eum remuneratus et scandalizans puniendus. S. x. d. Qui recipit iustum tecum. **l** De suscipitur. S. x. d. Qui recipit vos: me recipit. **m** Qui autem scandaliaverit vnum de pusillis his. i. humilietur et tu infirmis: Magis enim non potest moueri defacili. Proverb. xij. c. Non perturbabit iustum quod acciderit. **n** Qui in me credit: Per quod nota est habet fidem et charitatem: et possunt ita scandalicari in via fidei et charitatis. Ex hoc patet quod pelus est scandalicare stante quod iam lapsum. **o** Expedi ei: i. multo vilius est vel minus malus. **p** Et suspenda mola asinaria in collo eius et demergatur in profundum maris. Logatur enim ritus palestine: ubi est ista pena malorum criminum. Et est congruus ordo: ut penitentia culpe: ut quod fuit aliis pena scandali in via puniat in lapide suspensi non viam occupet. **q** Adoratus: sicut habeb super Mar. per molam asinariam significatur pena scandalicati debita. Mola autem asinaria multe alijs perficit per laborem asini: sic talis multus debet alijs proficere per exemplum bone puerationis et opera misericordiae: ut sic peccatum eius per penitentiam deleatur. **R** Hoc autem est demergi in profundum maris. Iudic. ix. g. Multier fragmen mole desup faciens occidit abimelech. Apoc. xvij. f. Unus angelus foris sustulit lapidem quasi molarum magnum et misit in mare tecum. Item mola asinaria habet motu violenti a motu asini voluntario. Eccl. xvij. d. Post peccata tua non eris. Itē asini cruce habet super se: ut oia fiant in fide crucifixi. Heb. xi. a. Si ne fide impossibile est placere deo. **q** **T**ummodo ab scandalis: quia cum ita sit graue peccatum scandalicare: sicut patet per confirmationem penitentia ergo: **v** que mundo tecum. **i** donatio gehennae:

et tu non eris quoniam veniat scandala. **r** Necesse est enim ut veniat scandala. **j** Cor. xi. d. Oportet heres esse: ut qui probati sunt manifesti sint in vobis. **l** Iero. Sicut necesse est igne calere inuenient frigere: ita necesse est ut iniqtas mundi erroribus pleni scandala pariat: profecto vero charitas pietatis operibus luceat. Verum tamquam quod nulla necessitas cogit humana corda esse iniqtum: quod **W**eretur. c. n. t. in quo iniquum est scandala mouent. Ideo vero illi cuius virtus venit. **L**euit. xix. c. Non ponas coram cuncto offendiculum. **s** **C**lericu[m] quem scandala: **t**eruntamen vero homini quod quem scandala vero.

Maret. 9. f. **l** mine meo / me suscipit. **Q**ui autem scandaliaverit vnum de pusillis his qui in me credunt: expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius et demergatur in profundum a mari. **U**erum ab scandalaris. Necesse est enim ut veniant scandala: **U**eruntamen vero homini quod quem scandala vero.

Deno. ope, nunc. c. 2.

Ilicet de repetitione: debeo ne repeterem vobis. **U**id h[oc] nota quod quattuor modis potest fieri repetitio suarum rerum. Primo modo simplici postulatio facta ei quod abstulit. Secundo modo simplici denunciatio facta presbitero vel iudicii. Tertio modo in foro iudiciali. Quarto modo cum iurgio et bello. Primo modo et secundo repeterem sua licet oib[us]. Tertio modo licet impunitus: religiosis non. Quarto modo nullus licet. Itē nota quod est duplex scandalus: actiu[m] et passiu[m]. Actiu[m] est dictum vel factum minus rectum quo aliquis alium scandalicat dans ei occasionem ruinę. Passiu[m] dicitur duplicitis. Uno modo actualis quo ruit in peccato exemplo alterius: et dicitur passiu[m]: non quod passio: sed quod ab actione illatus. Alio modo scandalus passiu[m] ipsa iugio irruentis: Verbi gratia: Cum comedo carnes: aliis murmurat et iudicat vel male dicit: et sic amittit vel remittit charitas eius: ipsa murmuratio vel iudicium vel maledictio vel irritatio sunt scandala: vel amissio vel iugio charitatis est scandala: utrumque passiu[m]: sed et aliter: quia primus dicitur passiu[m] quod illatus ab actione: secundus dicitur passiu[m]: quod passio est illata: vel ipsa commissio quod tu offenderis de scandalo actiu[m] quo ego te scandalo. **M**ota quod cum scandalo actiu[m] oīno nihil faciendum est: propter scandalo hoc passiu[m] aliquando bonum dimittendum est: aliqui non. **T**riplex est veritas. s. vitiæ iusticie doctrinae: quod nunquid dimittenda est pro vitando scandalo. **U**erū versus. Vite iusticie doctrinae scandala cedunt. Alio modo bona aliqui dimittenda sunt: aliqui non. **S**i enim alicuius boni omissione nulli iudicatur neque personae neque rei publice: tunc dimittendum est bonum. **S**i si repetitio rerum mearum scandalicat aliquem et possit dimittere sine repetitione et propter scandalo personae neque rei publice salvua tripliciter veritate: debeo cessare a repetitione. **S**unt autem sex causæ quod licet repeterem sua etiam cum scandalo passiu[m]. Prima est refractatio malorum. **S**i enim boni non repeteret sua sed dimitteret propter scandalo: malum semper ostenderet signa scandali: et ita boni amitteret oīa bona sua: et malum semper fieret dereriores: vñ in h[oc] casu postulat etiam malum. Scandalis causa est perseveratio in pacem ecclesie et vnitatem. Tertia causa est solatio infirmorum quod data sunt tripalia non solu[m] ad sustentationem sed etiam ad solatio[nem]: quod nisi licet repeterem sua prae nimis tristitia desperaret. Quarta causa est celus iusticie. **J**ustum enim est: ut quilibet sua habeat: et hoc potest quod repeterem sua sed non ex cupiditate vel odio. Quinta causa est ignoratia probabilis. **P**escis enim utrumque ille a quo sit repetitio scandalis et plurimum quod non. Sexta causa est sublatio accidentis: **O**nes enim vacaret ocio et fieret accidentis. Cum scandalo autem actiu[m] non licet repeterem. Unde. **j**. Cor. viij. d. Si esca mea scandalicat fratrem meum. i. si ego scandalicado comedero: non manducabo carnem in eternum. Itē nota quod scandalus dicitur obex vel positio obicitur vel casus vel impactio pedis. **O**bes in via mortis est omne dictum vel factum minus rectum ad quod offendi potest spiritualis pes. **p**rimus. Positio obicitur est scandalicatis opatio: quod de scandalo actiu[m]. Impactio pedis: opatio malorum affectio metus. Casus est impletio peccati: **k** **l** que dicitur scandalus

Evangeliū scđm Matthēm

Goq dicit scandalū passus. a Si autē manus tua vel
pes tuus scandalizat te. De hoc. s. v. e. Sup̄ docuerat
ne scādalicarem̄ infirmos; hic aut̄ docet ut caueam̄ illos q̄
scandalizare nos possunt. b Abſcide eū t̄ proijce abſ-
te; cum castigatus nō vult resipiscere. Eccl. xix. c. Corripe
amicū tuū; ne forte
nō intellexerit t̄ di-

g. s. e. cat nō feci; aut si fe-
cerit; ne iterū addat
facere. Doc q̄ nō fe-
cit roboā amīsīt ma-
ximā partē regnū sui
sq̄. Reg. xij. d. Pro-
verb. xxv. d. Nol es
se amic̄ hoi irato;
neḡ ambules cū vi-
ro furioso forte di-
scas semitas illī; t̄ su-
mas scandalum aīg-
tū. Gen. Qui non
curat q̄d de se alī di-
cat v̄l̄ sentiat; aut fla-
gitiōsūs ē aut disso-
lutiōs. Docet ergo
h̄ fugere prauā so-
ciatā. c Bonū
tibi ē ad vitā in-
gredi debilē vel
claudū; q̄d duas
man̄ vel duos pedes habētē mitti i ignē eternū.
q. d. melius est tibi esse sine hīmō i amic̄ t̄ esse i padilo; q̄d hīmō
amic̄os t̄ esse i inferno. d Et si ocul̄ tuus. i. ali-
q̄d pūsor in pūsilijs. e Scādalicat te; volēs te inducere
in pēctm. f Erue eū t̄ proijce abſ te. De hoc oculo
Chren. iii. f. Oculus meo dep̄dat ē aiam meā. Job. xxix. c.
Oculus fui cēco t̄ pes claudio. Proverb. xxx. c. Oculum qui
subsannat p̄iem t̄ q̄ despicit partū m̄fis suę effodiēt eū corū
de torrentib̄. g Bonū tibi ē cū vno oculo. Lant.
iiij. c. Vulnerasti cor meū soror mea sponsa in vno oculorum
tuoru. h In vitā intrare eternam; q̄d duos oculos
habētē mitti i gehēnā ignis. i Clidete ne p̄dēna-
tis t̄c. Hic agit de scādalo vitādo; post amouēdo tam facto
si. de fratre corripiēdo; ibi. Si aut̄ peccauerit. Post de cō-
cordia seruāda; ibi. Jterū dico yob. Dic g: Clidete ne
p̄tēnat. Chry. Bibl ita ē aduersū charitati ut elatio. Isa.
xxxiij. a. Q̄ spērniſ; nōne t̄ ipse spērneri. k Unū ex his:
De qb̄. s. v. nō scādalicetis sic t̄ nō scādalicamini. l Pū-
sillī. Chry. Qualit̄ p̄arū ē q̄ toto mūdo dign̄ ē adeqr̄;
Qualit̄ p̄aruu est q̄ dei amicus ē; Sed opinione multorum
sunt. m Dico eni yobis; q̄r̄ angeli eorū in celis; qui
sunt eis deputati ad custodiā; semp̄ v̄l̄det faciem p̄is
mei q̄ in celis ē. q. d. si p̄emnit̄ vnu de pūsilijs; angeli
vident t̄ pater meo v̄l̄cesc̄. Chry. Ne dicas; ille faber ē il-
le sutor; ille insip̄les agricola; ab angelis qb̄ cōmissi sunt vi-
les venerabiles facit. Qualit̄ tu p̄emni que deo tam studio
sa sūt; cū docet t̄ aiam p̄dere p̄ vno de pūsilijs his. Studio-
sissimū quid est aia deo; p̄o q̄ p̄o filio nō pēcepit. Nulli g
sufficiat p̄zia salus. Sicut eni in pl̄ijs q̄ se cupit saluare fugi-
endo pericula t̄ sibi officit t̄ altos p̄dit; ita t̄ hic. Et sic miles
virilis q̄ pro alijs pugnat se t̄ altos saluat; ita t̄ hic. n Ha-
ciē p̄is. Faciē more humano ponit pro manifestatiōe; siue
pro manifesta vſione siue cognitiōe. o Vénit eni filī
hois saluare q̄d pierat. Eccl. xxiiij. d. Q̄d pierat re-
q̄ram; t̄ q̄d abiectū erat reduc̄; t̄ q̄d p̄fractū fuerat alligabo;
et q̄d ifirmi fuerat p̄soldabo. p Quid yobis videſ;
Si fuerint cētū oues alicui t̄ errauerit vna ex eis.
Quis cētima ē humana natura; siue p̄tit̄ de noctis p̄terit?
q̄cunḡ p̄tōr p̄ humilitatē quoq̄ modo recōciliat̄. q Hō
ne relinqt̄ nonagintanouē i mōtib̄. Per oues nona-
gintanouē stat̄ angelic̄ q̄l aliquid defuit ad ḡficationē; medlo-

crit boni v̄l̄sugbi t̄ elati. r Relinquet. Impenitētes re-
linquet; q̄r̄ nonagintanouē non pueniūt ad p̄fectionē centena-
rū. s Et vadet q̄r̄ere eam q̄ errauit. Nō dicit; si er-
rauerit statim excōmūica vel expelle vel abijce; sed potius;
vade t̄ req̄re. Eccl. xxiiij. a. Q̄d infirmū fuerat nō p̄solidis
stis t̄ q̄d p̄grotū nō
sanatis; q̄d fractum
est nō alligast̄; t̄ q̄d Luc. 19. b.
abiectū est nō redu-
xit̄; q̄d perierat n̄
quēsistis; sed cū au- Luc. 15. a.
steritate impabatis
eis t̄ cū potētia. Ex
emplū de abbate q̄
secut̄ ē monachū fu-
gitivum et reduxit.
Sap. xj. d. Parcīs 50. dī. c. q̄
oib̄ q̄r̄ tua sunt oia sanctitas,
qui amas aīas. Q̄d
patet; q̄r̄ nō solū de-
dir āgelos custodes;
sed etiā filiū redē-
ptōrē et reductōrē;
et p̄terea quēlibet al-
teri custodem depu-
tauit. Eccl. xvij. b. 45. dī. c.
Pādauit illis vnl̄ 5 illud.
cuiq̄ de suo p̄ximo. peccauerit.
Hed multi dicit cū

cain. Gen. iiij. b. Numq̄d custos fratris mei su. i. Job. iiij. d.
Qui diligat deū diligat frātē suū. t Et si dīgeris vt in-
ueniat eā; amē dico yobis; q̄r̄ gaudebit sup̄ eā ma-
gis q̄d super nonagintanouē q̄ nō errauerit. i. magis
et plurib̄ argumētis le gaudere ostēdet de repatiōe generis
humani q̄d de eoz stabilitatē. Vcl. i. magis gaudere nos fa-
cit. Itē p̄tēt h̄ intelligi de feruēte penitētē t iusto torpente.
Vñ Eccl. ix. b. Melior ē canis vnu leone mortuo. Vcl. quis
maiū ē de iusto iustū facere; q̄d iustū in iusticia p̄seruare.
Numeri. xxviij. a. Oblationē meā t panes t incensum odo-
ris suauissimi t̄c. Ibi Glo. Origen. Per singulos q̄ p̄uentur
ad deū t in fide p̄ficiunt̄ festiuitas oritur deo. Letificat eū
impudic̄ si sit cast̄; t iniustū cū iusticiā colit. Agit festū chri-
st̄; q̄ pro salute n̄ra sanguinē suū fudit cū videt prodēſſe q̄ se
humiliavit̄ fact̄ obediēt v̄l̄ ad mortē. Agit festa spūſāc̄
cū in his q̄ p̄uertur videt sibi templa parari. Letank angeli
ad quōp̄ festiuitatē accedū p̄uersi. v Sic nō est volun-
tas ante p̄iem v̄m q̄ in celis ē vt peat v̄n̄ de pūsilijs
istis. Eccl. xvij. e. Numq̄d volūtatis meq̄ est mōra im-
pij dicit dīs. Ergo multo fortī n̄ de pūsilijs. w Si autē
peccauerit i te frāt tuus. Scōm H̄iero. sic p̄muatur.
Donuit de pūsilijs recipiēdis t defendēdis p̄bībuit ne q̄s
scandalizaret nec scandalizaret; adhuc volēs p̄scindere effec-
tum scādali; docet v̄tare causam illī. s. offensām dīcēs. Si
peccauerit i te. i. te scīte. Ita exponit. i. Timoth. v. d. vbi
querit; q̄d est frātē in te peccare t̄c. Et r̄det. Te scīte. Et
sic t̄c; ē ablātū casus. Vl̄p̄t̄ esse accusatiū casus. Et expo-
nit duob̄ modis. y In te. i. p̄ te iniurijs t̄ p̄tumelij affi-
ciendo. Vcl. In te. i. p̄ tra te. s. malo suo exēplo t̄ corrūpēdo
quantū in se ē. z Frāt tuus q̄ possit tibi materiā scādali
ministrare ne scādalicetis; q̄d est peccare. a Glāde; non
solū p̄ scriptū corripe. Quia vt dicit H̄iero; nēcīo q̄d latē-
tis energiē v̄l̄e vocis act̄ habet. Energia ē v̄l̄ efficacia ef-
fectus. Amb. sup̄ Ps. Qui timēt te videbūt me t̄ letabunt; Ps. iiis.
Plerisq̄ iusti aspectus admonitio correctionis est; perfectio
rib̄ vero leticia ē. Itē Glāde; vt nouerit te cōpati sibi t̄ sol-
licitudinē habere erga se. Eccl. iiij. b. Filī hominis vade ad
domū Israhē t̄c. b Et corripe eū. Eccl. xix. c. Corripe
amicū tuū ne forte nō intellexerit t̄ dicat nō feci; aut si fecerit
ne iterū addat. Proverb. xxiiij. b. Erue eos q̄ ducis ad mor-
tem; et q̄ trabunt̄ ad interī liberare nec cesses. Exo. xxiij. a.
g Si occūteris boui

G Si occurreris boui erranti vel asino inimici tui reduc ad eum. **S** Inter te et ipsum solum. Sed alia. Aut hoc intelligitur de peccato occulto: aut de manifesto. Si de manifesto: ergo manifeste corripiens est. **T**imoth. v. d. Peccates coram oibus argue: Non ergo inter te et ipsum solum. Si de occulto: quod adhibebit unum vel duos testes cum ipse solus sciat: et quod testis cabunt illi qui nesciunt: Sol. Hoc intelligitur de occulto et manifesto peccato: id est aliquibus noto: ut postea ostendet.

Deut. 19. b. **L** Cor. 13. a. **b** Inter te et ipsum solum. Si te audierit lucrat eris fratre tuum. Si autem te non audierit: adhibe tecum unum vel duos: ut in ore duorum vel trium stet omne verbum. **O**r si non audierit eos: dic ecclesie. Si autem ecclesiam non audierit: sit tibi sic ethnicus et publicanus.

b Si te audierit lucrat eris fratre tuum. I. reuocatio eius tibi cedet in lucrum. **L** Cor. ix. c. Omnia me seruum feci ut omnes lucifacrem. **H**iere. xv. d. Si querteris queram te. **c** Si autem te non audierit: paratus satissimamente. **A**dhibe tecum unum vel duos: ut in ore duorum vel trium stet omne verbum. **C**ontra. **D**eut. xix. d. Non stabit testis unus pro aliis: sed in ore duorum vel trium stet omne verbum: Non ergo unus testis sufficit. **S**ol. **D**uo potest quis agere pro aliis. s. per modum denunciacionis: vel per modum accusationis. In denunciatione sufficit unus testis: in accusatione oportet quod ad minus sint duo: Et sic intelligit illud **D**eut. e. **O**r si non audierit eos: corripientes et monentes. **D**ic ecclesie. Si priuata persona corripit: sic exponendum est: **D**ic ecclesie. i. coram prelato ecclesie eum consulente per testes: quod non audire noluit corripientes. Si vero platus corripit: sensus est. **D**ic ecclesie. i. coram ecclesia illius excommunicata. i. coram congregatiōe fideliū. **g** Si autem ecclesiā non audierit: ut se corrigat: **b** Sit tibi sic ethnicus et publicanus: supple solet haberi apud iudeos: quod eis quod immundis non comunicabat. **J**oh. iii. b. Non enim contumelie sicut samaritanus. **D**eut. viii. a. Non in libris sedis cum eis. q. d. excommunicata eum si platus es: alioquin eum vita in occulto: vel in manifesto/maxime si excommunicatur est. **M**ota autem quod corripere fratrem hoc est perceptum: et ad hunc non tenentur omnes semper pro loco et tempore: quando s. vacat et licet: et credit quod sua correctio sit utilis ei qui corripitur. **E**eruntamē nota quod quinque sunt casus in quibus non obstat nisi ligatur aliquis hoc precepto. Primus est cum non est spes ripere fratrem correctionis. **A**nde **H**iero ad **S**alustium. Frustra nitit et nihil aliud quam odium querere/extremum dementiū est. **E**t **P**roverb. ix. b. Noli arguere derisorum/ne forte te oderit. Secundus est cum timetur defectus probationis et criminaliter agitur: ubi s. obligatur actor ad talionem si deficit in probatio- ne. Tertius est: cum prelato tanquam iudici notum est factum quia notorium: vel ille conuictus est vel confessus. Quartus cum meliori operi vel ad minus equo bono vacat aliquis. Quintus est cum multitudo vel potestas est in culpa: ubi correctio plus noceret quam prodesset ecclesie. Quattuor enim debet attendi in correctione fraternali. s. discretio/lenitas/charitas/ utilitas: **A**nde quattuor modis contingit male corripe. Primo per indiscretiōe: ut si aliquis manifestaret crimen alterius sine punitiōe/vel quod probare non posset: vel quod posset in eum replicari. **R**oma. q. c. Qui predicas non surandū surat. Qui alium doceas/te ipsum non doceas. Et. q. vii. a. Quomodo dicas fratrem tuo: frater sine ejus festucā de oculo tuo: et ecce trabas est in oculo tuo: **W**hypocrita ejus promptum trahem de oculo tuo et tunc videbis ejus festucā de oculo fratris tui. Tales significant per oculam: qui cum tacuisse nocte cum uxore sua psumpsit exterridere manū suam ad arcā cādem. q. **R**egi. vi. b. et ideo percussus est a deo. Vel quia non portabat eam propter humeris: sicut precipit **N**umeri vii. a. Secundo peccat correptus: per nimiam asperitatē sue per asperam obiurgationē. **E**nī **S**al. vi. a. Fratres: et si hoc cupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos qui spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis. **N**umeri. xxii. e. Aperuit dñs os asinū et locuta est. **I**bi **H**iero. Sic potest prelatus et subdito corripere non manifeste neque asperre. Ideo in maria per-

XVIII

cussa est lepra: quod non leniter corripuit moysen: **N**umeri. xii. c. Tertio peccat corripiens si non ex charitate et compassione corripiat: sed maliciose et derisorie. **S**ic clam: **B**eh. ix. d. Quar to modo peccat corripiens si inutiliter corripiat: quod sit quod scientem corripit incorrigibile vel multitudine vel potestate: ubi magis nocet quam proposito correcione. **E**nde **P**rover. ix. b. Qui arguit simpliciter ipse sibi maius generat. ii. **C**or. vi. d. Propterea ex te in medio eorum. **I**bi **A**ug. Exire de meo eo est facere quod

trium testium stet omne verbum. **O**r si non audierit eos: dic ecclesie. Si autem ecclesiam non audierit: sit tibi sic ethnicus et publicanus.

ptinet ad correctionem malorum/quantum licet pro gradu cuiusque salua pace. Quatum licet dicere: quod facta correctio in priuato licet correctus non corrigatur: sustinendū est quod in gradu cuiusque: quod corripitor debet attendere quod est qui corripitur debet: et utrum utilis sit ei sua correctio. Salua pace dicere: quod quod tolerandū sunt mali/et est dissimilanda correctio pro pace ecclesie: ut dicit **A**ug. Quidam tamen dicit quod plati tenet corripere corrigibile et incorrigibile: quia habet officium: priuata persona tamen illud de quo sperat correptionem. Et hoc verum est de publica correptione: qui pertinet ad officium prelati ubi sperat alioqui correctio: In priuato enim non tenet prelatus corripere subditum si sciat incorrigibilem et sine discretione: sed sapienter dissimulare debet: sicut dominus iudicium non corripuit. Itē nota ordinē correptionis. Primo enim **H**ora ordinem correptionis, debet reuocari amore: et tunc primo singulariter admoneri debet. Post timore: et ideo secundo dicunt adhiberi testes quos timet. Et tandem pudore: et ideo ad ultimum dicit: ut vites sicut ethnicus et publicanus. Unde prima correptione est amoris: secunda timoris: tertia pudoris. Et hunc ordinē debet seruare quicumque vult corripere hoc modo: Si tu scis patrem illius debes ipsum primo corripere inter te et ipsum solum amicabilitate: si te audierit lucrat es illius: si autem te non audierit: siste ibi donec haberas aliam viam procedendi. Potest autem haberi alia via dupliciter: quia illud peccatum aut est iterabile aut non. Si est iterabile debes aliquibus bonis dicere: qui cum deprehenderint tecum corripliant eum. Si vero peccatum non est iterabile: nihilominus debes dicere alicui vel aliquibus qui possunt pdesse et non obesse: et coram illis corripere illum. Si te audierit bene est: si autem non audierit: nūc plato eius ut admoneat eum: et sic liberabis animam tuā: nec es pedito criminis: si hoc modo reueles. Unde super illud **L**euit. v. a. Si peccauerit aia: dicit **B**lo. **A**ug. Vide mihi quod a tali peccato se exiret: qui talibus indicat qui magis pdesse quam obesse possunt prouincē vel etiando. Si vero aliquis alij sciunt peccatum quod tu vis corripere: similitudinem debes eum primo in secreto corripere ne publice correptus verecundia perdat: quia pedita reuaneat in peccato. Si te non audierit: adhibe tecum unum vel duos de illis qui scilicet: ut qui vni vocē audire noluit: multoꝝ admonitione corrigatur. Si autem tunc non audierit: multis est dicendum: ut quod pudore saluari noluit salutem oprobriis plurimis: ut dicit **B**lo. Si autem nec te sic audierit: sit tibi sicut ethnicus: ut sequestratiois pudore emendetur. Si vero patrem manifestum est oibus: coram omnibus est corripiens: sicut docet apostolus. i. **T**imoth. v. d. Sic facere debes si es priuata persona. Si vero platus es: et scis quod visum: eo ordine procedere debes. Si vero quod famam: debes eum corripere secrete. Si te non audierit: debes adhibere unum vel duos ad corripiendum: ut plurimis admonitione prouincē. Si vero nec illos audierit: sed iuraverit: debes de officio tuo inqire utrum ita sit ut fama dicatur: et si sueneris sic se habere debes punire. Et si ille non vult emendare se: debes dicere ecclesie. i. coram ecclesia excōmunicare: ut sic tanquam hereticus evite. Si vero non potes inuenire testes ad procedendum in inquisitione/potes ei indicere purgationem. Intelligit autem hoc perceptum non solum cum iam factū fuerit: sed etiam quando est in promptu ut fiat. Observari autem debet iste modus in criminalibus/non in venialibus. Quod si pretermiserit quis ex simplicitate et celo/non credo quod peccat mortaliter. Si vero permisit ex malitia/peccat mortaliter.

Lota autem q̄ est vñundatio duplex. s. spiritualis in servitutem peccati: vel p̄gen in servitutem corporalem. a. **E**t vxorem eius cupiditatem: v̄l prelatos iudeorum. Remigius. Precium quippe vñditi/suplicium damnati intelligo. **E**sa. l.a. In iniquitatib⁹ vestris vñundati estis. iiiij. Reg. liij.a. Ecce creditor

venit vt tollat duos

filios meos ad serui

endum sibi. b. **E**t

filios/opa vel sub-

ditos. c. **E**t om-

nia que habebat

et reddi. Chryso-

stom⁹. Terrere vult

ut per minas ad sup-

plicationem ducat.

Unde subditur: d

Procidens au-

tem seruus ille q̄

si coactus. e. **R**o-

gabat ei dicens:

patiētā habe in

me et omnia red-

dā tibi. Sic multi

anteq̄ infirmitate v̄l

necessitate cogantur

nolunt incipere peni-

tentiam: et cum iam

non possint aliud fa-

cere: tunc primo in-

cipit pgnitare. Tar-

da ē ista penitentia:

¶. 15. Multiplicatē sūt infirmitates eō/po-
stea accelerauerūt. **E**sa. xxv. b. Cū feceris iudicia tua in tra-
iusticiā discent habitatores orbis: Disseremur impio: et nō
discet facere iusticiam. Timere debet illi qui peccata fecerūt
et nondum penitentiam incepérunt: quia quanto diutius ex-
pectantur ad penitentiam: tanto grauitus punientur in gehē-
na. Eccl. v.b. Ne dixeris: Peccauī: et quid accidit mihi tri-
ste. Altissimus enim patiens redditor est: de p̄pitiatu pecca-
torū noll ēsse sine metu: neq; adiūcias peccatum super peccatum.
¶. Disertus autem dñs seruī illi⁹ dimisit eū et de-
bitum dimisit ei. Chrysostomus. Quare ante ratiocinatio-
nem nō dimisit ei debitum: Ut ad p̄seruum mansuetorū fiat.
Disertus r̄c. Ecce quantum valet humilis oratio: ven-
iam impetrat et vñtē prolongationē: vt satissimacē possit. Eccl.
xxxv.c. Oratio humiliantis se nubes penetrat. g. Dimi-
sit ei. Job. xi. f. Soluite eum et dimittite. h. Egressus
aut̄ seruus ille: id est de captiuitate liberatus. i. Inue-
nit vñ de cōseruis suis qui debebat ei centū de-
narios r̄c. Remigius. Cētum denarioꝝ debitor erat: quē
de aliquibus cōmissis in fratrem satissimacē oportebat. Con-
seruum autem suffocare: in fratrem et vindictam exercere.
k. Et procidens conseruuus ei⁹ rogabat eum di-
cens: patientiā habe in me et oia reddam tibi: Emē
dabo consilio vel iudicio ecclesi⁹ que deliqui. l. Ille au-
tem noluit: seipsum considerare ut misericorditer ageret.
m. Sed abiit: a bono gratiē qđ cōcoperat. n. Et misit
eum in carcerem: dire tribulationis. o. Donec red-
deret debitum: id est vt deb̄tum peccati solueret: ne quid
in futuro grauius vñscendū remaneret. Nota vñste est qui
mortem meruit ut promptus sit ad redēptionē et datur ei
redēptio. Proverb. xiiij. b. Redēptio anime vñri diuitiē
suf. Chrysostomus. Famulus petit dilationem: et accipit di-
missionem: Volebat enim a p̄ncipio dare: sed nolebat suum
donum esse solum: sed huius serui supplicationē ut non inco-
ronatus ascenderat. p. Clidentes autem conserui eius
que siebant. Conserui sunt angelī: qui nunciant gesta ho-
minū: Job. xij. c. Vel indei boni et gentiles. q. Contri-
stati sunt valde. Chrysostomus. Non solum deo: sed et

hoib⁹ dissipicebat valde. r. **E**t venerunt et narrauerūt
dño suo oia q̄ facta fuerant. Narrat enī ei angeli et san-
cti que fiunt in terris conquerēdo de persecutorib⁹ vel oran-
do pro eis. s. Tunc vocavit illū domin⁹ suus. Re-
migius. Vocatio hēc intus in conscientia ē cū quis in despera-
tionem incidit. t

Et ait illi: serue
nequā: quasi non
equus in misericor-
dia facti exhibenda
que tibi prius exhibi-
ta est. Unde super
De⁹ vñtioñ. Glo. Ps. 93.

Molt miscōiq̄ pontē
subuertere que trās-
isti. v. **R**equeaz.
Chrysostom⁹. Quā
do decem milia talē
torum debebat non
vocavit eum nequā
nec convitatus est:
quando autes ingra-
tus factus est: tūc dī
cit serue nequā. Du-
diamus avaris/qua-
tus ad nos simo fa-
ctus est: audiam⁹ et
immisericordes quo
niam non alijs sum⁹
crudeles s̄ nobisip/
sis. Vis remora-
ri malorum: tibūp̄t

rememoraris non alijs. x. **O**mne debitum dimisi tibi
qm̄ rogasti me. Orationes/letunia elemosynę et similia:
cū sint directe querentib⁹ summū boni remēdia p̄cōꝝ: s de-
vaga fluctuatione mentis vertuntur in false spē securitatē et in
peccati somitē. Hinc ē illud: Et oratio eius fiat i petrī. Chry-
sostom⁹. Duo querit a nobis dñs: Et nostrā partē recogno-
scere: et alijs dimittere. Qui enī sua intelligit: facilius p̄seruo
dimittit. Quāto maiora iniusta tibi fecit: tanto maloꝝ p̄cōꝝ
dimissionis causa tibi existit. Si diabolus fac⁹ est tob et alijs
sanctis occasio coronarū: cur o homo et tu formidas inimicū
y. Hōne ḡ oportuit et te misereri p̄serui tui: Tob. iiij.
c. Qđ ab alto oderis t̄c. Eccl. xxvij. a. Homo hoi seruat trā-
t̄. Luc. vi. f. Dimittite et dimittemini. Iaco. ii. c. Judiciū si
ne misericordia fieri ei qui non fecit misericordiā. Eccl. xxxi. b. In
tellige q̄ sunt proximi tul ex teipso. Job. v. d. Ultimā specie
tuā non peccabis. 3. **S**icut et ego tūt miseritus sum.
Chryſ. Et si graue videſ damī: oportebat aspicere lucrū
qd factum est. Si graue videſ p̄ceptū: cogita p̄emisi. Etsi
graue est recōcillari ei qui p̄tristauit: hoc est graui⁹ incidere i
gehennā. a. **E**t iratus dñs ei⁹ tradidit eū tortorib⁹/
romantis: Ultartareis ministri. b. **Q**uoadūs redde-
ret vñtuerum deb̄tū. Uniuersum deb̄tū quidā dicunt
nō illud qđ iam p̄donatū ē: sed poti⁹ misericordiā quā alijs
impendere debuit pro eo q̄ misericordiā accēpar. c. **S**ic
et pater me⁹ celestī faciet vobis. i. repetet a vobis di-
missa. d. **S**i nō remiseris vñusq; fratri suo d̄ cor-
dib⁹ vñs: non solum de ore. **E**xpositio Lapi. XIX.

Efactū est cū p̄sumasset r̄c. Postq; docuit di-
scipulos in fide et morib⁹: nunc migrat ad passionem
docēs q̄ sunt necessaria singulis in suo statu. Primo
qd p̄iugat̄: ibi: Qđ ḡ de⁹ p̄iuxit r̄c. Secundo qd oib⁹/qm̄
mūdicia: ibi: Sūt em eunuchi r̄c. Tertio qd p̄fectis: ibi:
Si aut̄ vis ad vitā ingredi r̄c. Ultimo subdit p̄misū p-
sectorū: ibi: Amē dico vob: q̄ vos r̄c. Sic ḡ: e. **E**t sa-
ctum est cum consumasset iesus sermones istos:
quia fecit qđ docuit: Acti. i. a. f. **A**bigrauit a galilea.
In hoc docet p̄dicatores fugere mundū et mundi curam. q̄.
Timot. q. a. Memo militis deo implicat se negocijs secu-
rari. Luc. ix. g.

Evangeliū scđm Martbeum

a larib⁹. Luc. ix. g. Nemo mittēs manū suā ad arat⁹ t̄c. Isa. xl. b. Sup̄ mōrē excelsū ascēde. Job. xv. c. De mōdo nō est.

a Et venit in fines iudeę. Confessio laudis in contem-

platuius: confessio fidei in p̄dicatorib⁹: initiu iudeę: confes-

sio peccator⁹ in penitentib⁹. **b** Trans iordanem: quia

tales non timent iu-

dicū riuū. De q̄ Da-

niel. viii. c. Fluui⁹ ig-

neus rapidusq̄ egre-

diebatur a facie ei⁹.

c Et secutę sunt

eum turbę mul-

te ⁊ curauit eos

ibi. Rab. Illic con-

ueniunt ex pietate et

doceant ⁊ iſfirmiſa-

nentur. Hos deuo-

ſen. i. d. tio pletatis: illos ſi-

mulus adduxit. **d**

Et accederūt ad

ſen. 2. d. eum pharisei tē-

Epb. 5. g. ptantes eum; vt

Corl. 6. d. deciperent. **e** Et

dicentes: si licet

homini dimitte-

re vxorem suam

quacunq̄ ex cau-

ſa: ſupple et viuente

ea allā ducere. Plus

enī relquūt iſublin-

telligētia q̄ iſupſicie ſermonis. Codē. 5. Qui dimiferit uxore

suā ⁊ q̄ altā duxerit mechāt. Si diceret q̄ dimittēda eēt: p̄ R-

dicationē faceret: si diceret q̄ non contra legem moysi face-

ret. **f** Qui respōdēs aut illis: nō legiſt̄l: q̄ q̄ fecit

ab initio t̄c. et dixit: per adā. ſ. in persona dei. **g** Pro-

ppter hoc dimittet homo p̄rem ⁊ m̄rem ⁊ adh̄ere-

bit uxori ſue: inſepabilit̄: id eft ad altam non transibit ea vi-

uente. **h** Dimittet p̄rem ⁊ m̄rem: quia cum hiſ pſonis

ſtrahere prohibitum eft a dño. **i** Et erunt duo i car-

ne vna: procreāda: Tel quia efficitur cum uxore vna caro.

k Quid ergo moyses mandauit dari libellum re-

puđij. Deut. xxiiij. a. Si accepert homo uxorem ⁊ habue-

rit eam ⁊ non inueniter gratiam ante oculos eius. p̄f aliquā

ſeditatem ſcribet libellum repudiij ⁊ dabat i manu eius: ⁊ di-

mitteret eam de domo ſua. Libellus repudiij continebat repu-

dationem repudiantis: cauſam repudiate ſufficiēter assigna-

ram: et q̄ nunq̄ cognouerit ea. **l** Et dimittere. Chryſ.

Repudiū malū ē: tñ cū ratiōe lictū ē. Vir qdē meretricē di-

mitrat: alias aut male morigerat̄ castigat̄ ⁊ teneat: tñb⁹ mo-

dis: p̄mo docēdo ſcbū dei: ſi timorē dei nō ſentit: ip̄opan-

do vt vel ſic erubefcar: ſi nec pudorē ſentit frequent pſuſaſa-

ciat qd̄ dīc Salomō: Cor durū baculo pcute. **m** Et ait

illis: quoniam moyses non dñs. **n** Ad duritū cor-

dis vestri. Chryſ. In ipſoꝝ caput retoꝝ peccatum ⁊ et

bic et ſemper quando accusat̄. **o** P̄misit vobis di-

mittere uxores vestras: id eft quaſi iubet dimittēdi mo-

dum: non dimiſſionem. **p** Ab initio autem non ſuit

ſic. q. d. nec ſic ſe habuit leſ naturalis. Chryſ.

Si filius dei

es inquisit: quare confundis ministrū tuū: Si homo purus

es: quare reprehendis tuū auctorēz: Si malum eft: quare p̄-

cepit: Si vero bonū: quare deſtruis: Respondet. Propt̄ du-

ritiam vestram. Sic hodie multis propter duritiam eorum

permittitur dimittere ecclēſias de quib⁹ viherunt. Ab initio

autem non ſic ſuit: quia antiquitus ſolebāt accipit ecclēſię. p̄f

celum animarū ⁊ p̄ebende propter celum dei principaliter.

Proverb. xi. d. Qui ſuſcipit animas ſapiens eft.

Nunc autē

non propter animas ſuſcipit ecclēſia ſed propter diuitias:

Eius ſignum eft: q̄ propter diuſorem dimittitur pauper.

Wiere. q. b. Indu xi vos in terram carmeli vt comedeteris

fructū eius ⁊ optima illius: et ingressi contaminasti ter-

rā meā. **q** Dico aut̄ vobis: q̄ q̄cūc p̄dimiferit uxore ſuā niſi ob fornicationē. Ob fornicationem enim corpo- ralem vel ſpiritualem debet ſe diuiderē. **r** Et aliam du- xerit dimiſſa viua: mechatur. Amb. ſuper primam epi- ſtola ad Cor. Non permittitur mulieri vt nubat ſi virum **i** Cor. 7. b.

ſuum cauſa fornicati-

oſis dimiferit. Idē.

Deut. 24. 4.

Non ſubiecit de vi-

o. 5. a.

ro ſicut de muliere Mardi. 10. a.

domin⁹: q̄ ſi dimife-

rit manere ſic: quia

viro licet ducere v-

orem ſi dimiferit ſuā

peccantem: quia nō

ita lege conſtringit

vir vt mulier: caput

enim mulieris ē vir.

Rab. Verba ſt am-

broſiſ operti nō ve-

ri: eadem enim lege

tenetur vir ⁊ uxor: ⁊

quo ad b̄ pares ſunt.

s Et qui dimiſſam

duixerit mechatur.

Wiere.

Pr̄ter eum qui di-

miſit eam. Idem.

Eunuchi viro. Et b̄

totum ſubintelligen-

dum eft queſtione ſu-

pra dicta. **t** Dicunt ei discipuli: ſi ita eft cauſa hominis cum uxore: non expedit nubere. Hoc du-

pliciter legitur. Si ita eft cauſa: id eft ſi tanta eft occasio

manendi cum uxore vt nullo modo ſit dimittēda niſi pro for-

nicatione: non expedit nubere. Tel: Id eft ſi vna eft cauſa tñ

pro qua dimittitur uxor. ſ. fornicatio: non expedit nube-

re. Hoc vult Glo. Aug.

v Non expedit nubere. Le-

uius eft p̄ſtari ad concupiſcentiā naturę q̄ ad mulierē per-

nitiosā. Wiere. Si fuerit tracunda: ſi malis morib⁹ luxuri-

ſa: gulosa: vaga: ebr̄loſa:urgatris: ⁊ maledicta: ſeu q̄libet hu-

uſmodi: velin⁹: nolim⁹: ſuſtineā ē. Ei enī liberli eſſem⁹ volū-

tate ſubieciſ nos fuituti. Ei. j. Cor. vii. a. Ut nō habet

potestatē corpori ſuī ſi mulier.

x Qui dixit illi: nō oēs

capiſit verbū iſtud. ſ. vt cōtineāt: q̄ ſi accepit ſi habent

cōtineare. j. Cor. vii. b. Deli⁹ ē nubere q̄ vni. **y** Hō om-

nes capiunt: vt impatiētes libidinis naturaliter frigidit:

vel ſine instrumentis natī: quibus non eft meritum conti-

nere. **z** Sed quibus datum eft ex gratia. **a** Sunt

enim eunuchi: Quorum ſunt multa genera. Quidam ſunt

fine instrumentis natī: bi proprie caſtrati dicuntur: quaſi caſti eunuchos.

nati: horum nullum eft meritum vel demeritum. Item facti

propter captiuitatem vel propter matronarū delitias. ſ. ſpa-

dones a ſpatha genere ferri. Ecēj. xxx. c. Bona abſcondita in

ore elauſo: ſic ſpadonis deuſrginauit iuuenclā. Iteſ

frigidę naturę: vel ſenes: vel pueri. Item abſtinentes tñ

propter politicam iuſticiam vel cultraram idolorum: vel de-

teſtates oēm concubitum: vt quida heretici. j. Timoth. liiij.

a. In nouiſſimis temporib⁹ diſcedent quida a fide: attendē-

tes ſpiritibus erroris: ſe doctriṇis demonior̄ in hypocriſi lo-

quentium mendacium: ſe cauteriatam habentium ſuā con-

ſcientiam: prohibentium nubere: ſe abſtinenre a cibis quos de-

viſ creauit. Et abſtinentes etiam tñ pro fauore humano.

Itē cōtinentes ſolo intuitu mercedis eternę: quaſi bene vin-

cētes. Eunuchi enī dicit ab eu bonū: ſe nichos victoria. Eſa.

lvi. b. Non dicit eunuchs: ego lignū artidum t̄c. Ibidem.

Hec dicit dñs eunuchs: qui cuſtodiunt ſabbata mea: ſe ele-

gerint qd̄ volū: dabo eis in domo mea: ſe in muris meis locū

et nomen melius a filijs: ſe a filiabus. **b** Qui de matris

vtero ſic nati ſunt. i. caſtrati. p̄rie. ſ. caſti nati: Et cum bis

computant ſenes

Gcomputantur senes et pueri. **a** Et sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus; ad litteram; id est fauore hominum abstinentes et continentibus; ut hypocrite; qui licet continent; non in propter deum. **b** I sunt claustrales et obediens; misericordia et inanis gloria. **c** Hoc. Qui prouasiōne heretica simulat castitatem; ut mentiantur veritatis religionem. **d** I ab hominibus; propter dicuntur

spadones a spatha quod si spathodes.

b Et sunt eunuchi qui seipsostracaerunt propter regnum celorum.

c I dicuntur eunu-

chi ab eu quo est bo-

nus et nichil quo est

victoria; quasi boni

victores. Chryso.

Daledictionis obno-

xius est qui abscondit

membra. Absconde-

re enim membris de-

monstrare actions e-

st diabolicalium insi-

clarum a principio

opus fuit; ut de ope-

ribus detrahant; ut

homines noceant; ut

naturae imputetur vi-

tium non electionis;

ut duplicitate noceat

et membra abscondi-

tur et naturalia pu-

ter peccata. Si mēs

sobria fuerit; naturalium motus nō documentū nullum erit. Ar-

gumentum quod primi motus non sunt peccata. **c** Qui po-

test capere capiat s. ut sit castus vel intelligat quod dico.

d Tunc Rab. Quando de castitate faciebat sermonem:

e Oblati sunt ei paruuli ut manus eis imponeret

et oraret; id est voce benediceret. **f** Discipuli autem

increpabant eos. **g** Hoc quo nollent eis salvatores

et manu et voce benedicti; sed quod necdū habētes plenissimā fidēi

putaret ē i similitudinē hominum offerētiū ipso unitate lassari.

h Jesus vero ait illis: Sinite paruulos et nolite eos

prohibere ad me venire. Proverb. liij. v. Noli prohibe-

re benefacere cum qui potest; si vales et ipse benefac. Beda.

Herodiana crudelitas et egyptiaca malitia est nascente pro-

sequi salvatorem; et allidere paruulos Israel. **i** Taliū enī;

id est simplicium non superborum. Iaco. iiiij. b. Deus super-

bis resistit; humilibus autem dat gratiam. **k** Et regnum

celorum; id est vita eterna. **l** Et cū imposuisset eis

manus abiit inde. **m** Iulius. Unus enim et donum spi-

ritus sancti per impositionem manus et predicationem; cessante

legis opere dandum erat gentibꝫ. Unde infantes gentis for-

ma sunt; quibus per fidem et auditum salus redditur; regnū

dei; id est doctrinam euāgelij sicut pueri accipiam: quia nec

puer in discendo contradicit doctribꝫ: nec ponit rationes ad-

versus eos; sed fideliter suscipit; obtemperat et acquiescit. An-

de. s. xvii. a. Nisi cōuersi fuerit; c. **n** Ecce vñus ac-

cedens ait illi. **o** Dicatur: quod iste habebat multas

possessiones: Et Luc. xvii. d. Contristatus est quia dñes

erat valde. **m** Abagister bone quid boni facias; ut

habeam vitam eternam. **p** Joh. vi. c. Quid faciemus ut

operemur opera dei? **q** Qui dixit et: quid me inter-

rogas de bono: **r** Unus est bonus deus; essentia; alij

participatione: **s** Si autem vis ad vitam ingressi

serua mandata; pertinentia ad dilectionem proximi; quod est

certum signum dilectionis dei. **t** Joh. iiiij. c. Qui diligimus

inuenimus deum in nobis manet. Roma. xiiij. c. Qui diligunt pro-

ptimum; legem implevit. **u** Dicit illi: que: Temptan-

do querit; quasi non legerit; vel ne possit subere contraria. **v** Jesus autem dixit: non homicidii facies; non adulterabis; non facies furtum et cetera. Levit. xix. d. Olliges amici tuū sicut teipsum. Interisti. Septuaginta p̄xi-
mū. Hoc supra epistolā Eph. v. g. Unusquis vrorem suā si-
cūc seipsum diligat. Quę est ergo differētia inter proximi et

vxoris dilectionem? Sol. In primo si-
cūc est adverbū si-
militudinis; in uxori
autē approbatio-
nem et confirmationes
cum pondere quodā
sonat. Sicut dicit:
Iste fecit sic vtr. Et
illud. Vidi⁹ glor⁹. **w** Job. i. b.
am elius quasi vni-
tis a p̄ie. Mota autē
h̄m. Hoc ma-
lus fuit: qd̄ iuxta Lu-
cam. xvii. d. nō alio
discētis sed tempta-
tis accessit: qd̄ collig-
tur ex eo qd̄ fuit su-
dē et p̄inceps et de-
calogo legis instruc-
tus. Sciens etiā qd̄
illius obseruātia sus-
ficebat ad salutē es-
ad vitę eternę merita.
Videtur etiā fuit/
se avarus: qd̄ audito-
vsi consilio abiit tri-
stis tanq̄ moleste su-

stinenſ sua dare. **x** Cul⁹ etiam occasione dñis statim subdit de-
auaro; dicens: qd̄ difficultius r̄t. Heda aliter sentit de eo; adhe-
rens h̄bo Marci. x. c. dicentis: Intuit⁹ lesus eis dilexit eum.
Sed intelligas prius accessisse aīo temptationē et post p̄trit⁹ an-
mo discēdi. Vnde nō est curandū si dissident expositores in hu-
iusmodi qd̄ nō sunt de articulis fidei; nec semper tangit spiritus,

sanct⁹ corda expositop. **y** Dicit illi adolescentēs: omnia
hec custodiui a iuuentute mea. Hoc. **z** Dēns: Si enī
duigeret p̄ximū suū sic seipsum. i. ope cōplesset; nō esset tristis
cū sua dare paupibꝫ subveret. **o** Quid adhuc mīhi de-
est: ait illi jes⁹: Si vñis pfect⁹ ēē; vade et vende oia qd̄
habes: nō partē. **t** Et da paupibꝫ: si dñis. **p** dñ. **o**
p̄st dedit paupibꝫ. **v** Et habeb̄ thesaurū ī celo. i. re-
tributionē multā. **x** Et vñi legre me. Chrys. et Hilas-
ti⁹ exponit d̄ p̄lo iudicō: qd̄ adolescentēs erat; nō p̄tate s̄ leuita-
te: moribꝫ immaturi si ans: cul⁹ natiuitas fuit a tpe abraq̄ vñq̄
ad exitū de egypto: vñq̄ tūc qd̄ iñfā fuit. Juuēt⁹ a tpe moy-
si vñq̄ ad reges. Natiuitas autē vñq̄ ad transmigrationē baby-
lonis. Senec⁹ autē vñq̄ ad christū. Jesus tñ intuebas eum: ut
reliq̄ salutē fuit. **h** Ic yndere p̄fēctā legis et sacrificiō: qd̄
carnalit⁹ vñq̄ rebas resūnq̄ sublefēt et admonebas: **o** Ia enī mādanē
sellci cōmercio mutari: et illa deinceps gētibꝫ sp̄cialis paupibꝫ
sub ipsi⁹ veritate corplis sint diuidēda. Sed iudicō populus
bis auditis tristis abscessit. **y** Cū audisset aut̄ adoles-
cents h̄bo hec. Chrys. **z** Eccl̄ sūt verba que p̄temptū mīhi
dī in vñuerlo mīlido et voluntarīa p̄suadere paupertatē. Iste
adolescentēs tñ significat p̄līm in dñe: tum laudatores aliorū
aut̄ imitatores: In quoꝫ p̄sona dicit balaam. Numeri. xxiij.
b. **o** Moribꝫ aīa mea morte lustor. **z** Tu etiam eos qui querit
p̄silla et p̄tristant si sibi nō placeat. Proverb. xvii. a. **o** Re-
cipit stultus verba prudētis nisi ea dixerit que versant in cor
de suo. Del iterum eos qui voluit melius qd̄ viam madatoꝫ tre-
onerat: qd̄ leuitus et expeditus currere per viam p̄sillorū.

z Abiit tristis. Et quare: Erat enim habens mul-

tas possessioñes: que suffocat verbū dñi. s. xiij. c. **a** Je-

sus aut̄ dixit discipulis suis: amē dico vob: qd̄ dī

h 4 **b** vñc difficile intrabat

Euangelij scdm Martheum

Gues difficile intrabit in regnum celorum. *Luc. xvij.e.*
Qd difficile qui pecunias habent in regnum dei intrabunt.
Marci. x.c. Qd difficile est confidentes in pecunias introire in
regnum dei. *a* Et iterum dico vobis: facilius est: id ē
minus impossibile ē: qd hoc non repugnat dei iusticie et po-
tentie: sed diuinitas in-

Marci. x.c. trare in regnum ce-
Luc. 18.e. lorum magis repu-
gnat. *c* Camelū per foramē acus
trāstre. Porta erat
in hierusalem qd acus
dicebatur: per culus
foramen non nisi in-
onerati trāstre pote-
rant: sic non nisi de-
positis diuinitatis cu-
ris intrant in regnum
celorum. Nota qd ha-
bere et amare diuinitas
malum est: et hoc
ē auari. Nō habere
et amare deters: b
erum nos. Habere et
nō amare bonū: sic
abraā. Ne habere
nec amare mel: vt pauli pfecti. *e* Qd diuinitas. *b* Blues ipsi
sudāc. Hē diuinitas mundi onerat et inflat. *b* *f*acilius ē
camelū. *i.* quemcunq; peccatis onustum. Camelus licet
magnum sit animal: tñ quasi adhuc vellat esse maius: haber
gibbum in dorso: in hoc superbia. Item super camelō sine
ligamine facit sarcina: sic sūg peccatores sarcina peccatorū.
Item facile ad terram inclinatur: et sursum non potest caput

Prouer. 17.d.

erigere propter gibbum. *o*culi stultorum in finibus terre.
d Per foramē acus trāstre qd diuinitate itare in regnum
celorum. Per foramen acus. *i.* fidē vulnerū christi: qui in ad-
ventu primo perforatus est: et in secundo perforabit ad mo-
dum acus. *Ean. q.g.* Terci columba mea in foraminib; pe-
ccatorū. *Esa. ii.j.c.* Ingredere in petram et abscondere in fossa hu-
mo a facie timoris domini r̄t. De hac acu. *Ero. xxvij.a.* vbi
corring tabernaculi leguntur facte ab opere plumario actuali
s. prælati protegentes et ornantes ecclesiā: facti sunt boni ope-
re acus christi. *Prouerb. xj.d.* Qui confidit in diuinitatis suis
coruet. *Ei. xxviij.c.* Qui festinat ditari non erit innocens.
f Auditis autem his discipuli mirabātur valde:
ex dei responsione: qd seruatis mandata ingressus in celū:
facientibus consilia thesaurus in celo pmittitur. *H*ec enim mi-
ra videntur: et qd sequentes christum iudicabunt. *g* Di-
centes: quis ergo poterit saluus esse: ei pauci sint qd
non habeant vel non ament diuinitas. *h* Aspiciens au-
tem iesus: id est radios gratie sue ad eos transmittens con-
tra temptationē cupiditatis. Eldet enim domin⁹ extramit-
tendo. *Sap. iiiij.c.* Respectus eius in electos illius. *i* Dī-
xit illis: apud homines impossibile est: apud deū
autem omnia possibilia sunt. *Luc. i.d.* Non erit im-
possibile apud deū omne verbum. *Besi. xviii.b.* Unquid
deo quicq; est difficile? *k* Tunc respondens petrus
dixit ei. Audito p̄mō mandata seruantū et omnia vendē-
tiū: prouocatus audire vult omnia et etiam voluntatem ha-
bēdi reliquentium p̄mō: si tñ etiam sequant̄ dñm. *l* Ec-
ce nos reliquimus omnia. Interfisi. *t.* voluntatem ha-
bendi. *m* Et securi sumus te: quid ergo erit no-
bis: qd p̄mō inde consequemur? *n* Iesus au-
tem dixit illis: amen. Dico vobis: qd vos qui securi
estis me: Non dicit: qui reliquistis omnia: sed cum duo di-
xisset: petrus alterum sumit. Nota autem in hac serie thesau-
rus et thesauri locus. *o* In regeneratione: id est in resur-
rectione. *p* Cum sederit filius hominis in sede ma-
iestatis sue: sedebitis et vos sup sedes duodecim.

pp. 46. Chrys.

De sede dei audi prophetam: Regnabit deus su-

per ḡtes: deus sedet super sedem sanctam suam. Omnes cre-
dentes sunt sedes maiestatis eius. Vide quia non hic de tem-
pore futuri iudicij dicit: sed de vocatione omnis gentilium: non
tm̄ dixit: Cum venerit filius hominis sedens: sed cum sede-
rit. Ex eo cepli sedere in sede maiestatis: ex quo credere in eis
ceperunt gentes. Ex

xit illis: Amen dico vobis: qd
vos qui secuti estis me in re-
generatione cūm sederit filius
hois in sede maiestatis sue:
sedebitis et vos super sedes
duodecim iudicantes duode-
cim tribūs israel. Et omnis qd
reliquerit domum vel fratres
aut sorores: aut patrem: aut
matrem: aut vxorem: aut filios
aut agros propter nomen me-
um: centuplum accipiet: et vi-
tani eternā possidebit. *o* Mūlti
autem erunt primi nouissimi
et nouissimi primi.

Marci. 10.s.
Luc. 13.s.
*Trib⁹ aut leui qd duo
decima ē subintelli-
gil ī duodecim / que
ē in diuinitate terre pmittōis nō accipies partē diuisa ē qd duo
decim tribūs quarū decimas et oblationes retinuit. *q* Ju-
dicantes duodecim tribūs israel. Contra. *Job. iij.b.*
Qui non credit iam iudicatus est. Item h̄m Augi. infide-
les nec iudicabunt nec iudicabunt. Sol. Duplex est credere:
et tunc duplex iudicium. *s.* discussionis et condemnations. *r**

Trib⁹ isrl.i. reprobos de duodecim tribūb⁹. *s* Et ois qd
reliquit domū v̄lfrēs aut sorores aut patrē aut ma-
trē aut vxorē aut filios aut agros: p̄p̄t nomē meū:
i. nominis mei exaltationē. *Tel.i.* honorē meū. *t* Cētu-
plum accipiet: in presenti pro uno fratre carnali centum
spirituales: quia omnes bonos. *P̄s.* Particeps ego sū om-
nium timentium te. *Tel. gratiam:* qd in centuplum valet.
v Et vitam eternam possidebit: tanq; hereditatem.
x Multi autem erunt primi nouissimi: et nouissi-
mi primi: id est multi qui erant in primo statu et eminē-
ri omnia propter deū relinquēti: erunt in statu nouissimo
et inferiori. *s.* a priori descendentes: et econuerso. *Tel. p̄m.i.* qd
pius fuerunt in charitate labentes reperluntur in perver-
sitate: et econuerso. Qd ita sit: patet per sequentem parabolam.
Non tñ v̄sq;quaq; est expressa similitudo: in parola enim
ponuntur primi et nouissimi. *Expositio Capituli. XX.*

R Imile est regnum celorum r̄t. Istud capitulū
diuidit ī tres partes. In prima ostendit parabolā quā
in proximo dixerat. *s. s.* qd erunt primi nouissimi r̄t.
In quo docet fugere oclum: invitans nos ad laborem. In
secunda p̄dicit discipulis imminere. *s.* passionem: redar/
guens ibidem filios c̄bedet: in quo invitat nos ad humilita-
tem: ibi: Et ascendens iesus hierosolymā r̄t. In ter-
tia agit de curatione duorum c̄cōp: vbi ēthor tamur ipso
facto ad constantiam oīonis: ibi: Et egreditibus r̄t.
Mystice. Paterfamilias est deus: oparii ab eo conducti in *W*yslice
vinea sunt p̄dicatorēs ad ecclesiā excolendā p̄stituti: que noīe
vineq; solet intelligi. *Esa. v.b.* Vinea dñi sabaoth dom⁹ isrl. ē.
Vane hora tertia: sexta: nona: intelligi: anteacte etates ī qd
bus vocatus est ipsi iudicatus: vnde decima hōetas: in qua es
gentilis et iudicatus populus vocatus est. Et exponit de etatib⁹
macrocosmi et etiam microcosmi. Et expontur primo
mane. *i. p̄ma* etate mūndi vel intelligentie humanae: que ī p̄mis
fuit modica ad cognoscēdū dei. *c* Exist p̄mo mane r̄t.
Id est vocavit p̄dicatorēs: vt eos qui adhuc in etate tenella
sunt vocaret de macrocosmo. Scdm. *Uero.* Vane v̄sq; ad
dissuū inūdationē: oparii adam et alii p̄larē. Vora tertia
v̄sq; ad circūcisionē: oparii adam et ceteri. Vora sexta v̄sq; ad
legi dationē:

Evangeliū scđm Mattheum

B Mortui qui ī christo sunt resurgent primi. Iusticia vero īcipit a maximis. Ezech. ix. c. B sanctuario meo incipite. j. Pet. iii. d. Tempus est ut iudicium incipiat a domo dei.

Item Chrys. Numla misericordia ordinem non aspergit.

Ad Ascp ad primos. Aug^o de concordia euangelistarum.

Quis felicitate resurrectionis omnes simul accepturi sint:

in qua alij accipiēt post vna horam alij post multis illi dicū tur priores accipere qui post modicū tē por accipiēt: Itaq nouissimi in labore erunt primi in p̄z. Demag. mto. b Cum ve nissent ergo qui circa vndecimā horam venerant acceperunt singulos denarios. Elēnentes autem et primi arbitrii sunt qd plus essent accepturi: accepserunt autem et ipsi singulos denarios. Et accipientes murabant aduersus patrem s familias dicentes: H̄i nouissimi vna hora fecerunt: et parres illos nobis fecisti: qui portauim⁹ pondus diei et estus.

vbi regis iago cog noscitur. c Elēnentes autem et primi: id est iudet.

d Arbitrii sunt qd plus essent accepturi: accepserunt autem et ipsi singulos denarios: id est singulam merita. Job. xii. a. In domo partis mei mansiones multe sunt. e Et accipientes murabat aduersus patrem s familias dicentes: quidam. s. ex eis murabat: ut primiti illi fideles quorum erat cor vni et anima vna in deum: qui audientes apostolos transisse ad gentes: vscendum sic ordinatum a deo esse didicerūt. Murabant iudet. s. ab initio ecclesi⁹ nascentis ad fidem conversi: quod murmuratio causa fuit q̄re apostolus epistolam scripsit ad Romanos: sed a murmure post desisterunt: alij manib⁹ i murmure. Alij vero ex eis accepserunt: alij murmurerunt: iuxta regulam Ticonij fm quā sit sermo s̄m alios et alios d ea dem multitudine non mutata voce. Sic in Ps. Cum occideret eos: querebant eum. Vnde potest dici q̄ in p̄senti murmurant tanq̄ in futuro accepturi. Vnde per synchesim: id est spontaneam confessionem: quasi: esto q̄ sic murabat: tñ paterfamilias in nullo iniuste egit. Vnde in iudicio quasi murmur et oculus nequa erit: quasi admiratio iudeorū de gloria gentium vel diuturna antiquorum bonorum a visione dei cum desiderio qd habebant: suspensio potest intelligi quedā murmuratio: id est admiratio. f Murabat. Chrys. Nō ex inuidia gratie murmurant: sed ex ignorantia secretorum: quasi querant nouissimi: cū tempora nostra non babuerunt: quare dissipati vocationi par datur p̄mū: Dicētes: ghi nouissimi vna hora fecerunt. Synchesis est. q. d. cōcedatur q̄ sic dixerint: sic posset eis responderi ut subiungitur. Dici etiam potest q̄ h̄c dictio est quedam admiratio.

h Et parres illos nobis fecisti q̄ portauim⁹ p̄d diei et estus. Chrys. P̄ndus significat opus iusticie: est concupiscentia seculi. Hoc ideo dicitur: quia olim omnibus bonis mundus prosperabat: et ideo qui tunc fuerunt cum maiori difficultate iusticiam seruauerunt: qz felicitas mundi impedimentum est animq. Multum ergo tunc erat bonus qui fuit poterat esse. Multum vero malus qui nō fugit ad deum: cū plurimis aduersitatib⁹ premiūldeat mundū. P̄ndus etiam dicit possit onerosa p̄cepta: propter quz et alibi dominus horretatur iudicos: et dicit: Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego vobis regem dabo. Est vero vrens calor temptationū: quā conflabant maligni spiritus in antiquis ad emulationē gentiū eos irritantes. Itē Chrys. Si ī hoīe ē qñ nascit p̄us aut postea iusta ratione p̄mā habebit mercedē q̄ p̄us nasci voluit: secundā q̄ postea venit ad vitam: Hic autem cum dei sit potestatis q̄ hominē p̄ducat in mun-

dum: nec ille sibi p̄lorem honorem defendere debet qui p̄p̄ natus ē: nec ille contemptibilior esse qui postea. **Moraliter:** Miserantes figuram tenet quorundam claustralium: qui eo q̄ diutius fuerunt in claustro murmurant: q̄ sibi p̄ponuntur iuniores vel parvificantur. **A** Ille respondēs vni eorum dixit. Similiter Mart. xi. d. Qd vobis dico omnibus dico.

k Amice q̄ fidē: non amice per operem rationem. Simile. j. xxvi. e. Amice ad qd venisti: l Tolle qd facio tibi iniuriam. Chrys. De dato eius nemo murmurat lustre: qui amplus dat q̄ omnis homo desiderat. m Nonne ex denario diurno convenisti mecum: q̄ j. 22. f. Sic erunt nouissimi primi: et primi nouissimi. **M**ulti enim sunt vocati pauci vero electi. **S**ic ascēdēs iesus hierosolymā

in malo: id est tollens qd tuū est. s. p̄gnam eternam quam meruisti. o Et vade. i. vades in ignem eternū. Si vult illa interclusi. Reddo tibi r̄. Vnde sit sermo ad eos qui non fuerūt in murmuratione pertinaces: et exponit sermo totū in bono: Be si dicat domin⁹: Paratus sum tibi reddere mercedem tuam s. vitam eternam. Et vade: id est vades in regnum dei. Vnde primi referatur ad murmuranter: secundum ad denarium recipientes. Olero. Vade: id est persevera in adepta iusticia.

p Tolle autem et huic nouissimo dare sicut et tibi: aut non licet mibi qd volo facere: an oculus tuus nequa est quia ego bonus sum. s. vi. c. Si oculus tuus simplex fuerit: totū corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequa: totū corpus tuum tenebrosū erit. Eccl. xxxv. b. In bono oculo adiunctionem facito manū tuarum: quoniam retribuens est domin⁹ et septies tantū redet tibi. q Sic erunt nouissimi primi: et primi nouissimi. Chrys. Sicut in corona nec initū est nec finis: ita inter sanctos quantum ad tempus in illo seculo nemo nouissimus dicitur nemo primus. r Multi enim sunt vocati pauci vero electi. Chrys. Landem sententiam repetit ut doceat quare introducta est parabola. Remigius. Quā multi et tam nouissimi q̄ primi reprobentur: terribili sententia subditur: q̄ multi enim sunt vocati r̄. **Moraliter**

r Multi enim sunt vocati. Omnes canonici vocant ad electionem: sed tñ unus eligitur in episcopum. s. Cor. ix. d. Deus qd currat: s vñ accipit brauū. Inverso q̄ quinq̄ modis exponit. De p̄mo murmure: vñ p̄ synchesim: vñ p̄ regulā Ticonij de p̄nti: de murmuratione admirationis: de genitu patr̄ in limbo. t Et ascēdēs iesus hierosolymā fm sitū loci. Et ascēdēs r̄. Incepserat matth̄ narrare ea q̄ dicit fecerat in iudea. Narratis q̄ his q̄ fecerat ultra iordanē: accedit hic ad ea q̄ fecit circa. **Moraliter** s Et Moraliter ascēdēs sex saltibus. De celo in veterum virginis: de vetero in mundum: de mundo in patibulum: de patibulo ī infernum: de inferno in mundū: de mundo ī celum. Cant. ii. b. Ecce iste venit saltans in montibus et transiens colles. Ps. Exultauit ut gigas ad currēdam viam: a summo celo egredio etius. Primū saltum et secundū humilitas fecit. Cant. i. d. Cum esset rex in accusitu suo: hardus mea: id est humilitas: dicit ecclesia: dedit odorem suum: qui traxit filium de sinu patris. Luc. i. e. Quia respexit humilitatem ancille sue. tertium et quartum fecit charitas. Job. xv. b. Moraliter charitatem nemo habet r̄. Quintum et sextum fecit veritas sue deltas. Humilitas enim eduxit de celo et induxit in mundū: charitas deduxit ad patibulum et usq; ad infernum: veritas vero reduxit

Greas vero rediit ad mundum et de mundo in celum. Joh. xvij.f. Exiit a patre et veni in mundum: iterum relinquo mundum et vado ad patrem. Ps. Emitte lucem tuam et veritatem tuam. a **A**ssumpsit duodecim discipulos suis. Discipuli autem domini sunt: qui eius audiunt lectiones. Quarum prima est humilitatis: secunda mansuetudinis. s. xij d. Discite a me: quia misericordia sum et humilis corde. Tertia charitatis. Joh. xiiij. v. In hoc scient omnes quia mei estis discipuli: si dilectione habueritis adiuvicem. b **S**ecreto. **D**oc contra hypocritas:

qui quando vadunt ad crucem penitentie non secreto dicunt b sed publice. s. vij.a. **C**ui orat nolite fieri sicut hypocrite tristes: qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes ora re ut videant ab hominibus. Ad litteram secreto: quia non luit adhuc omnibus indicare suas passionem ne scandalizaretur. Item secreto: ppter exemplum ut tu venies ad clavum duo filii mei unus ad dextrum non multo innestes. Gen. xxxij.c. Non salutauit laban: sed eo ignorante fugit iacob. Item in hoc instruimus: qd reuelandum est consilium antiquioribz et bonis. Reuelandum est enim consilium: ut elatio caveatur: ut veritas magis discutias: ut scripture sancte obediatur: ut auctoritas rei prebeat. Antiquioribz autem reuelandum est consilium: ut senectus honorificet: ut iuventus non infletur: ut sententia non precipite: ut homo non fametur. Et bonis reuelandum est: quia hi magis vera loquuntur: scripture consilio utuntur: bona quecumque amplectuntur: vix aut nunquam decipiuntur. c **E**t ait illis: ecce ascendimus hierosolymam. Chrys. q. d. nemo me vocat: nemo coepit. Igitur cum videritis me in cruce pendente ne estimetis purum hominem: Nam estis possesse mortem hominis: tamen yellemo: tamen non est hominis. Isa. liij.c. Oblatus est: quia ipse voluit. d **E**cce ascendimus per scalam iacob. Gen. xxvij.c. id est crucem. Chrys. Precedit passionem suam: quia omnis aduersitas qd subito venit nimis gravis est: quam vero pronoscimus et expectamus leius: inuenitur. Item precedit: ut ex precientia intelligatur deitas vera. e **E**t filius hominis: non hominus: f **T**radetur principibz sacerdotum et scribis: cooptate filii obedientia: diabolique nequitia: iudee auaricia: iudeorum inuidia: gentilium seuitia. g **E**t condonabunt eum morte. Sap. iiij.d. Morte turpissima condemnemus eum. b **E**t tradent eum iudei. s. **G**entibus: pilato. s. et ministris romanorum. k **A**d deludendum. i. xxvij.d. **B**uerex iudeorum. Chrys. Et nunc traditur christus ad deludendum. Christus enim est verbum veritatis et. l **E**t flagellandum et crucifigendum et tertia die resurget. Ecce subiuxit causam consolationis. m **L**unc accessit ad eum mater filiorum sebedei cum filiis suis adorans et pertens aliquid ab eo. Chrys. Hec est salome vel pacifica: que filios genuit pacis. Magna laus est huius mulieris: Nam relicto viro secuta est christum: quia ille tempalis maritus erat: iste autem perfectus sponsus. Etate perfecta christum sequebatur: quia si nunquam deus senescit et religio fatigatione non sentit. Chrys. Inter tempus vocationis apostolorum et passionis dominii mortuus est lebedeus: et sic illa secuta est christum. Item qui adam spoliatus per mulierem istos separare volebat et matrem. Sed iam non poterat perditio intrare per mulierem: ex quo de muliere salus nostra processerat. Nota autem quare periret. Audierat enim resurrectionem domini et statim creditis eum

regnaturum: unde auditate seminea hoc petist. n **Q**ui dicit et: qd vis: Non quod ignorat quod hoc. o **A**tilili: dic ut sedeant hi duo filii mei: unus ad dexteram tuam et unus ad sinistram in regno tuo. Chrys. Alii filii suis militias prouidet: alii honores: nemo salutem filii suis prouidet: prout ratione illos in magno precio comparat: salutem autem illorum nec dono accipere vult. Si viderint illos pauperes tristitia: si viderint potentes: nemo tristat: ut ostendat quod corpora sunt parates non anima. p **R**espodens autem iesus dixit: nescitis quid petatis. Chrys. Ego vobis caui vos de sinistra ad dexteram: et vos curratis ad sinistram. q **Q**uid: id est quod petatis: id est petere debeat. r **P**otestis bibere calicem quem ego bibiturum sum: Dicunt ei: Possumus. Aut illis: Calicem quod est meum bibetis: sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare vobis: sed quibus paratum est a patre meo. Et audientes decem indignati sunt de duabus fratribus. Jesus autem vocavit eos ad se: et ait: **P**otestis bibere calicem quem ego bibiturum sum. Per calicem sere vobis intelligitur passio: quia quasi mensura cum non permititur hominem temptari super id quod potest: j. Cors. x. c. Unde ps. Potum dabis nobis in lacrymis in mensura. Item quia delectat. Roma. xij.c. In tribulacione patientes: spe gaudentes. s **D**icunt ei: possimus. Credebant hoc dici sibi de calice materiali. t **A**ut illis: calicem quidem meum bibetis. Cassiodor sup ps. ps. io. Calix dicitur a calida potionis qua virtutem conuolantes. Itē ps. cxv. calix dicitur passio et martyris: quia est mensura bibitur. v **B**ibetis. Hier. xxv.f. Lungs noluerint accipere calicem de manu tua ut bibant: dices ad eos: hec dicit dominus exercituum: Bibentes bibetis: quia ecce in civitate in qua inuocatum est nomen meum ego incepi affligere: et vos quasi innocentes et immunes eritis. Non eritis immunes. Bibetis: tamen dissimiliter. Alter enim martyrum sustinendo s. iacobus ab herode truncatus: Act. xij.a. Alter crucem s. collido. Alter actu: alter affectu. Aug. de bono coniugali. Sicut enim non est impar meritum patientie in petro qui passus est et in iohanne qui passus non est: sic nec est impar meritum continetie in iohanne qui nullas expertus est nuptias: et in abraam qui filios generauit. x **S**edere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare vobis: quia consanguinei: sed quod bonis. Videlicet non est meum dare vobis: talibus: superbus et terrena perennibus: non ad celestia festinantibus. Chrys. Si non impetraveris grauiter ferre non debes nec desperare: quia nec istorum facta est fidentia. Item Chrys. Non dixit non sedebitis: ne illos confunderet: nec dixit sedebitis: ne alios irritaret. Item velle esse super omnes: vituperabile: sustinere autem aliis super se nimis gloriosum. Isidorus in originali Gen. xl. a. Simeon et levius fratres et. Mos est sacre scripture: dum de adherentiibus sibi loquitur: ea que non omnibus sed quisbusdam solent evenire: generaliter predicere: vnde duobus fratribus dominus predixit: Calicem quidem meum bibetis: non tamen iohannes sanguinem fundendo calicem bibit. z **S**ed quibus paratum est a patre meo. s. victoribus et humilibus. ps. Parasiti in dulcedine tua pauperis deus. a **E**t audientes decem indignati sunt de duabus fratribus. Chrys. Si nos petimus: forsitan dum duobus prouidere volumus: inter fratres scandalum excitamus: nam et sancti sunt tamen homines sunt. b **J**esus autem vocavit eos ad se et ait: Si turbati sunt apostoli quia isti sunt aucti hoc per matrem petere: quanto magis turbarentur si petitio exaudita vel suscepta fuisset. Item neque dixit sedebitis: ne illos prouideret et. **S**ed tandem benignus pat

Evangeliū scđm

NSed tanq̄ benignus pater sic respōdit: vt inter fratres concordia non rumpere f̄t omnes sperarent: Nam qđ vni aut duobus specialiter non promittit a cunctis sperat. a **Sci** tis quia principes gentium: id est qui inter gentes habent principatum. b **Dominus eorum:** id est populoꝝ gentium. Et

Marc. 19. f. sit relatio ad intellec-

Luc. 22. c. etrum c **Et q̄ ma**

lores sunt potestate exercent in eos: Non ita erit inter vos. Chrys.

Frequenter domi-

nus patitur discipu-

los nec recte dicere

nec recte petere: vt

ex illorum culpa occa-

siones iuenerat do-

cēdi et exponēdi re-

gula pletaris: Nec ē

error periculosus p-

ſete magistro. Idē.

Luc. 18. f. O error salutaris: q̄

totū mīdi soluit er-

rorē. Si isti non er-

rassēt vnde scire po-

teramus q̄ non omne qđ videtur bonū/bonū est desiderare:

d **Inter vos. Non solum apostolos demonstrat: sed om-**

nes ecclesię pr̄latos. Eccl. xxxij. a. Rectorē te posuerunt:

nō extollit: esto i illis q̄s vñ et ipsi. Chrys. Q̄ in h̄c seculo

differētia dignitatis facta ē in sanctis: vt unus sit episcopus

alter minister/contumacia carnis coegerit et peruersitas mun-

di et opatio inimici. Honores vident esse honores: si reuera-

nō sunt sūmo ministeria: sicut ocul⁹ q̄ illuminat corpus/nō est

honors sed ministeriū et actus eius. e **Sed quicunq̄ vo-**

luerit inter vos maior fieri/sit vester minister. Qua-

si nullus erit maior n̄s fuerit humilioꝝ. Chrys. q. d. Qui-

cunq̄ desiderat primatum c̄lestē: sequatur humilitate ter-

restrem. Non qui maior fuerit in honore ille iustior est: sed q̄

fuerit iustior ille maior est. f **Et quicunq̄ voluerit inter-**

vos primus esse erit vester seruus: non ex conditione

sed ex charitate. g **Sicut filius hominis non venit**

ministrari sed ministrare. Eccl. x. a. Scđm iudicem po-

puli: sic et ministri eius. Proverb. xxix. d. Humile spiritu su-

scipiet gloria. Job. xxix. d. Qui humiliat⁹ fuerit erit i gloria.

Chrys. Bonum opus est desiderare bonum: primatuꝝ auz

honoris concupiscere vanitas est. Primatus fugientē se de-

siderat: desideratē qđ se horret. Qui humiliat est corde omni-

bis se inferiorem arbitrat. Sed tñ qualiter potuit hoc esse in

christo: qui falsum non potuit arbitrari. h **Et dare ani-**

mam suam. Vtere. xij. b. Dedi dilectam animā meā in

man⁹ inimicor⁹. Apoc. i. b. Dilexit nos et lauit nos. i **Re-**

demptionem pro multis. Interiū. Non omnibus sed

pro predestinatis. Sed contra. Roma. viij. f. Qui proprio fi-

lio suo non pepercit: sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sol. Sufficenter: non efficienter. k **Et egredientib⁹**

illis ab hiericho. Hiericho mund⁹: qui deficit i sano con-

silio: in presenti subsidio: in futuro auxilio: in spirituali gau-

gio: in vero amore: in intimo decoro. Pretermittit i gressum

in hiericho: et transitum per eam: quando cacheus ascendens

super arboreꝝ videt eum: Luc. xix. a. Hiericho v̄bs est quā

transgresso iordanē subvertit iōsue rege illi⁹ intersecto. Pro

qua extruxit aliam aram de betheb ex tribu ep̄braim: quā do-

minus ac saluator sua p̄sentare illustrare dignatus est. Sed et

hēc eo tempore quo hierusalem oppugnabat a romanis pro-

ppter perfidiam ciuilium capta atq̄ destruta ē: pro qua edifi-

catur dicta ciuitas: que adhuc hodie permanet extriulq̄ no-

bis ostenduntur vestigia v̄sc⁹ in p̄sentem diem. Ad litterā:

vñs de hiericho ascendit in hierusalem: qui mystice de hieru-

Mattheum

salem descenderat in hiericho: alioquin non sequerentur eom⁹

turbē multe. Vero. Multi latrones erāt in hiericho: q̄ des-

cedentes de hierusalem in hiericho interficerē et vulnerare

consueverant: ideo domin⁹ venit illuc ut vulneratos libera-

re et multam turbam secum traheret. l **Secuta est eum**

turba mīla. Chrysostomus. Amor spi-

ritualis fatigationes non sentit. Vtere non

habet super terram 6. 9. r.

qd̄ amet: qui bonū

celestē i veritate gu-

stauerit. Qui semel

de dulcedine chasti

gustauerit: terreno,

rum bonorum dece-

tero nō multum sen-

tit saporem. Greg.

Gustato sp̄u despici-

ois caro. m **Tur-**

ba multa. Chrys-

ostomus. Testimo-

nium studiosi agrico

le est messis secūda;

assidui doctoris sig-

num est ecclesia ple-

na. Proverb. xlviij. a. Ibi non sunt boues p̄sepe vacuū est:

vbi autem apparēt plurime segetes: ibi manifesta est fortitu-

do bouis. n **Et ecce duo ceci sedentes secus viā.**

Continguntur hic duo propter mysterium. o **Audierūt**

q̄ iesus transiret. Chrys. Rola ante q̄ v̄deatur sentitur:

ceci ante q̄ viderent: senserunt deitatis fragratiā. Eccl. xxiij.

b. Quasi plantatio rose in hiericho. p **Et clamauerūt**

dicentes: dñe miserere nostri fili dauid: Ac si dice-

ret: Tu qui es deus humanar⁹ miserere nostri. Chrys. Ni-

bil solutum habebant nisi vocem: ideo qui pedibus non pos-

sunt: voce sequuntur. q **Turba autē increpabat eos ut**

taceret. Chrys. Videbat iordanas vestes: nō cōsiderabat

cōsciētē claritatē. r **Et ille magis clamabat. Chrys.**

Talis ē natura fidei: quanto magis vetat: tanto magis accen-

ditur. Virtus fidei in periculis secura est: in securitate pericli-

tatur. Quid enim aliud sic laxat vigorem fidei: sic longa trā-

quillitas. s **Dicentes: dñe miserere nostri fili dauid. Chrys. Abusus dicuntur homines dñi: vere autem ne-**

mo dicitur nisi deus. t **Et stetit iesus et vocavit eos**

et ait: quid vultis ut faciam vobis: Chrys. Quasi si:

filii dauid: s dñe tē. q̄ dñi dixerūt: Fili dauid suspensa

est sanitas: mox ut dixerunt tñ dñe sanitas infusa est. Ad h̄c

etiam interrogat: ut coz ad orationem exciter. Vt ideo req̄-

rit: ut credamus nō nisi confitentes posse salvari. v **Tet̄**

git oculos eorum: carnalit⁹ non verbo: quia dauid filium

eum dixerunt: sanavit ut deus: quia crediderūt. Itē Chrys.

Q̄ dñe quid interrogas qđ oculis vides: Infirmitas clamat

ut qđ vocē p̄ris: Mō qro. p̄pē passionē s̄ p̄pē fidē: fili⁹ da-

uid cecos illuminare nō pōt̄ tē. Itē Rab. Oportebat tādiu

clamare eos: donec resistētis sibi turbē strepitū vincerēt. i. tā

gēuerant intendere orando et pulsando: quousq; p̄uetudinē

carnalit⁹ desiderio: que tanq̄ turbē obstreput cogitationi

lucem veritatis eterne videre conāti: vel ipsam hominū car-

nalit⁹ turbam studia impediēt spūlla: fortissima intensi-

tionē superare. w **Dicūt illi: dñe ut aperiant oculi**

nostri: ad te p̄templādū: ad nos cognoscendū: et ad p̄ximū.

tū. q̄. d. Sobrie iuste et pie vivam⁹ in hoc seculo. x **Resi-**

stus autem eorum tetigit oculos eorum. Chrys.

Wiseriores est et tetigit ut filius dauid: et sanavit ut deus.

y **Et festum videt. i. cognovēt dñe: se et p̄ximū. a **Et****

secuti sunt eum. Chrys. Non resilierunt post beneficia: qđ

multi faciūt ingra-